

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

విప్రిల్ 2024

వెల - ₹ 10.00

సంయబబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపటి: 41 సంచిక: 12

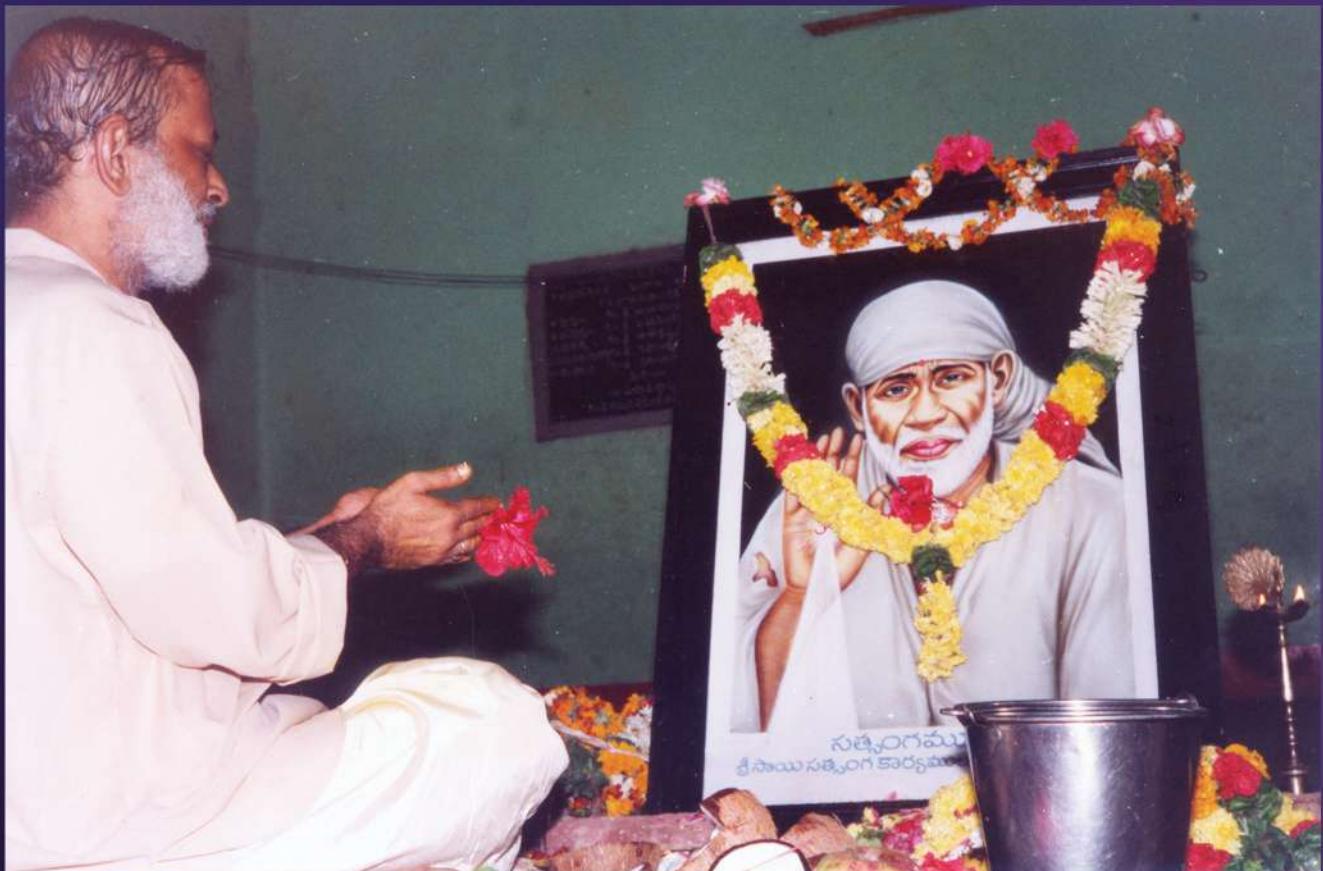
పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మహారాజ్ ఆరాధనా మహాత్మవము

12-04-2024 || 15-04-2024 (తిథి - ఛైత్ర శుద్ధ సప్తమి)

ఈ నెల పండుగలు

- ఏప్రిల్ 08 - శ్రీ క్రీధి నామ సంవత్సర ఉగాది
- ఏప్రిల్ 10 - శ్రీ స్వామి సమర్థ ప్రకటమైన రోజు (తిథి - ఛైత్ర శుద్ధ విచియ)
- ఏప్రిల్ 12 - పూజ్య గురుదేవులు శ్రీ భరద్వాజ మాష్ట్రరుగాల ఆరాధన
- ఏప్రిల్ 14 - భగవాన్ రఘు మహార్థ ఆరాధన
- ఏప్రిల్ 15 - పూజ్య గురుదేవులు శ్రీ భరద్వాజ మాష్ట్రరుగాల ఆరాధన (తిథి - ఛైత్ర శుద్ధ సప్తమి)
- ఏప్రిల్ 17 - శ్రీరామనవమి
- ఏప్రిల్ 17 - శ్రీ సిద్ధార్థాడ స్వామి జయంతి (తిథి - ఛైత్ర శుద్ధ నవమి)
- ఏప్రిల్ 30 - శ్రీ ఆనందమయి మాత జయంతి

“ఆకాశం నుండి పడే వర్షపుసీరు నదులు, బావులలోని నీరు భగవంతుడిచ్చినదే గదా! అది దివ్యమైనదన్న గుర్తు మనకు లేకపోవడంవల్లనే అది సామాన్యమైన నీరులా ప్రవర్తిస్తుంది. అది దివ్యమైనదని గుర్తుంచుకొనడమే సాధనంతా. అప్పుడు మన అజ్ఞానమనే పొర మన కండ్లపై నుండి తొలగి మనకు వాటి దివ్యత్వమనుభవమవుతుంది. ఇదే నిజమైన ఆధ్యాత్మికత.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

శ్రీరాముగువలే ధర్మరాజున్ని

ఆశ్రమంచాలి!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కి రాల భరద్వాజ

రా మాయణము, భారత భాగవతకథ యదార్థంగా జిలగాయసీ, తాము స్వయంగా శూచామని శ్యామాతో సాయబా చెప్పారు. అంతేగాక ఒక భక్తురాలితో “రాజురాము, రాజురాము” అని ఎప్పుడూ అనుకోంటుండమని, మరింత భక్తులితో “శ్రీరాము, జయ రాము, జయ జయ రాము” అనుకోంటుండాలని సాయి అన్నారు. అంటే రాముడు భగవంతుడని ఆయన చెప్పినట్టే. కనుక పైన చెప్పిన సద్గుంధాలలోని ధర్మసూత్రాలను ఆయన ఆమోదించినట్టే. మనకు లభ్యమయ్యే గ్రంథాలలో ప్రక్షిప్తమైన భాగాలేవో చెప్పమని ఎవరైనా కోరితే ఆయన ఏమి చెప్పేవారో తెలియదు గనుక సాయి బోధలకు విరుద్ధముగాని ఆ గ్రంథాలలోని ధర్మాలను మన ఆశమానికి తగినటి మనమాచరించ వలసిందే.

జీవితంలో అడుగడుగునా ధర్మము - అధర్మము, సత్యము - అనత్యము ఎదురొతూనే పుంటాయి. వ్యక్తులపై మమకారం వలన అధర్మాన్ని, అనత్యాన్ని ఉపేక్షించే రావణాసురుడు, ధృతరాష్టుడు చేసిన పారపాటే మనము చేసినవారమపుత్రము. అధర్మం జరుగుతుంటే చూస్తూ పూరుకున్నవారికి దానికి దీహాదం చేసిన దీషమే సంక్రమిస్తుంటి. శక్తివంచన లేకుండా దానిని ఎదుర్కొని ఖండించడము - విభీషణుడు చేసినట్లు చేయడము ధర్మాచరణలో భాగమే. వ్యక్తిగతమైన కృతజ్ఞతతోనూ, మమకారంతోనూ దానిని ఉపేక్షించిన వారికి భీముడు, ద్రోణుడు మొదలైన వారికివలె వినాశం తప్పదు. ఇవే ఆ సద్గుంధాలు మనకు బోధించే ఉత్తమ ధర్మసూత్రాలు. అట్టి

ప్రయత్నంలోనే జటాయువు మోక్షానికి అర్పిడయ్యాడు. అధర్మాన్ని ప్రతిష్టిష్టించటంలో వెనుబిరుగక ప్రాణమల్చించిన వాని ఆత్మ - యోగనిష్టులో ప్రాణం విడచి సూర్యమండలాన్ని భేటించుకుపోయిన యోగియొక్క ఆత్మవలె - జన్మ రాహిత్యం పొందుతుందని మన శాస్త్రం చెబుతుంది.

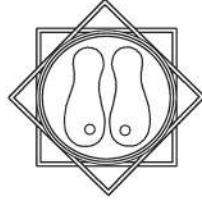
అందుకే తమ సేవకుడైన కాశీరాం షింపీషై దొంగలు పడినపుడు అతడు వారితో యథాశక్తి పోరాడుతుంటే ద్వారకామాయ మసీదులో సాయబా ఎవలతోనో యుద్ధం చేస్తున్నట్లు భంగిమలు చేస్తూ “కొట్టు, చంపు!” అని కేకలు వేశారు. కాశీరాం యుద్ధరు దొంగలను చంపాక గొడ్డలి దెబ్బకు స్ఫూర్హ కోల్పోయాడు. అతడు మరణించాడని తలచి మిగిలిన దొంగలు పాఠపోయారు. అతడు తిన్నగా శిలాంగీలో మశీదు చేరేసలకి, అచటి భక్తులతో సాయి, “నేను రక్షించకుంటే యితడు చనిపోయేవాడే!” అన్నారు. అంటే అతడికి మరణము తప్పించి అతడికి తగిలిన దెబ్బ ద్వారా దుష్టర్ష పలాన్ని తప్పించారని అర్థము.

ఇలా అధర్మాన్ని వ్యతిరేకించక బంధు ప్రీతితోను, పక్షపాతంతోను, పాండవులపై అనూయతోను అధర్మపరులైన కౌరవుల పక్షాన్ని ఎందరించి రాజులు వహించటం వలన పాండవులంతో కాలం కష్టాలను అభవించవలసి వచ్చింది. కాని అధర్మాన్ని ఉపేక్షించి వారు బలపర్చడం వలన అలా చేసిన వారందరూ అత్యధిక సంబుల్లో కురుక్షేత్రంలో నశించవలసి వచ్చింది. శ్రీ సాయియొక్క పూర్వరూపమైన అవధూత తన గురువులలో ఒకటి సముద్రమని చెప్పి దాని నుండి తాను నేల్చిన దానిని భాగవతము, ఏకాదశ మిగితా 12వ పేజీలో

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖటి:41

విప్రిల్ - 2024

సంచిక:12

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	శ్రీరామునివలె ధర్మాన్ని ఆశ్రయించాలి!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపుత్రులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	ఆచార్యులవారి స్నిధిలో ఒక రోజు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	నిష్ఠార్థతకు నిలువెత్తు నిదర్శనమే శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల దివ్యచరితం	శ్రీమతి శ్రీదేవి	09
05.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీ మనోజ్	13
06.	పూజ్య గురుదంపతుల కల్యాణ ఘైభోగ మహాత్మవం!!	శ్రీమతి టి.ఎంద్రావతి	14
07.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	16
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	20
09.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
10.	బుద్ధ ధ్యాన ప్యాదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	24
11.	ద్వారకామాయి అన్యభవమండపము	శ్రీమతి స్వాతి	25
12.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి శేషమ్మ	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

పీఠివ్యాసమ్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- అన్ని సంస్కృతాలలగే హృదయ పూర్వకమైన భక్తిగూడా పూర్వజన్మ సుకృతమేయో, లేకుంటే మీవంటి వాలకి మొదటి దర్శనంలోనే అంతటి అనుభవము, ప్రశాంతత కల్పించము, నాయంటివారు నిత్యదర్శనము చేస్తున్నా భక్తి గూడ మిగిలిన భావాల లాగే తాత్కాలికము మాత్రమే అవడమేమి? అలా అయితే సాయి కోలన నిష్ట, సబూలీలను ఆల్ఫించడం మన చేతులలో ఏమున్నది.

- ఒక పాతకురాలు, వైదరాబాదు

జవాబు :- అన్ని సంస్కృతాల వలె భక్తికూడ పూర్వజన్మ సుకృతమే. పూర్వజన్మ సుకృతమంటే వెనుకటి జన్మలలో మనం చేసుకున్న మంచి యొక్క ఫలితమే. కనుక ఈ జన్మలో మనము శక్తినంతా వినియోగించి కృషిచేసి అట్టి ఫలితాన్ని పాందగలగడం మన చేతులలోనే వుంది. అందుకే “ఉద్ధరేదాత్మనాత్మనాం” - “తనను తానే ఉద్ధరించుకోవాలి” అని భగవాన్తి చెప్పింది. కానీ సాయి చెప్పినట్లు “ఈ మార్గంలో పయినించడం దున్నపోతునేకి నాన్నేఘూట్ దాటటంకంటే కష్టం”. మన శక్తినంతా వినియోగించి కష్టపడితేగాని ఫలితముండదు. మన యత్నం చాలినంత తీవ్రంగా జలిగితే ఫలితం ఈ జన్మలలోనే కన్పించవచ్చుగూడ. ఇది స్వానుభవము. 1955 సంగ్తిలో నా ఉపనయనానికి దైవజ్ఞులు పెట్టిన ముహూర్తబలం, ఆ క్రతువులోని వేదమంత్రాలు, మా పెద్దన్నగాల పూజలు, ఉపవాసాలు వారి అబ్బాయిని రక్షించలేకపోవడం చూచి తీవ్రమైన నాస్తికభావం, అంతకంటే గూడ అన్యేషణ నాలో మేల్కొన్నాయి. నిరంతరము జీవితపరమావధి, చావు

పుట్టుకల తత్త్వము, ఆత్మ-అనాత్మల గులించి తీవ్రంగా దృఢంగా 1961వరకూ ఆలోచన కొనసాగింది. రాత్రిజ్యు 3, 4 గంటలకంటే నిద్ర యొరుగను. వ్యక్తిగతమైన ఆఖమానంతో ఏ గురువుకూ తలతాకట్టు పెట్టుకొనలేదు. గుడ్డిగా ఎవరు చెప్పినదీ అనుసరించలేదు. ఆధునిక విజ్ఞానం అధ్యయనం చేసి చివరకు ఆస్తికభావం కలిగినా, సాధనమార్గం గూడ ఎవరు చెప్పినా అనుసరించలేదు. తెలిసా తెలియకో చేసిన ఆ కృషి ఫలితమే శిలిడీలో సాయి నిరంతరమూ పల్చిస్తున్న అనురహితికి పాత్రుణ్ణి చేసింది. అట్టి జిజ్ఞాసలో ఏ ఉద్యోగమూ నన్ను ఆకట్టుకోలేకపోయింది. అయితే అన్నగాలి అబ్బాయి చనిపోయినప్పుడే, అందివలె శోకించి కొఢికాలానికి బాధ మరచిపోకుండా చేసింది సుకృతమే కావచ్చు. సద్గురువుయొక్క అనురహము ఎప్పుడూ మన సుకృతం వలన- అంటే తీవ్రమయిన కృషివలన సార్థకమవుతుంది. అట్టి కృషి ఫలితంగానే తర్వాత గూడ ఎవరో శ్రమించి ప్రాసిన గ్రంథాలలోని విషయాలను నేర్చుకున్నా ఆ విషయం రచనలో ప్రకటించనిదే మనశ్శాంతి వుండదు. ●

(ఫెబ్రవరి 2016 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

ఆచార్యులవారి సన్మానభార్య ఒక రోజు

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

మహాత్ముల జీవితాలు విభిన్నముగా వుంటాయి. వారందరూ అనుభవించేబి ఆత్మానందమే అయినప్పటికీ ఒక్కిక్కలి చర్యలు ఒక్కిక్క రకముగా వుంటాయి. వారందల సన్మానిలోనూ ఎన్నో లీలలు, ఎన్నో అద్భుతాలు, మరెన్నో వింతలు జరుగుతూవుంటాయి. ఇవి సామాన్యంగా మహాత్ములందల దగ్గర తప్పక జరుగుతాయి. అయినప్పటికీ వారి జీవిత విధానము మాత్రము వేరుగా వుంటుంది. శ్రీసాయినాథులు ఫకీరులా జీవించారు. పంచబిక్షలతో జీవనము గడిపారు. శ్రీ సృసింహసరస్వతీస్వామి శాస్త్రవిధి ననుసరించి సన్మానిగా జీవించారు. అలాగే శ్రీ మాణిక్య ప్రభువు యొక్క జీవితము ఒక రకంగా వుంటే శ్రీ ఆక్షుల్ కోట స్వామి జీవన విధానము మరొకవిధంగా వుంటుంది. అలాగే శ్రీ తాజుభ్రిన్ బాబా, ధునీవాలా దాదా జీవితాలు కూడా విభిన్నంగా వుంటాయి. అలాగే వారి బినచర్యలు కూడా వేరువేరుగా వుంటాయి. వారు ఉదయము నిద్రలేచిన దగ్గరనుంచి రాత్రి పడుకోబోయే వరకూ గడిపే విధానాన్ని గమనిస్తే వారు లోకాన్ని పుద్ధరించే తత్త్వము మనకు అవగతమౌతుంది.

పూజ్యుల్ భరద్వాజ మాస్టరుగారు సామాన్య మధ్యతరగతి గృహస్థులా జీవించారు. కానీ ఆయన

సన్మానిలో ఎన్నో అద్భుతమైన లీలలు జరిగాయి. ఎంతోమంది ఆయనవల్ల లోకిక శ్రేయస్సు పొందారు. మరెంతోమందికి ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సుకూడా లభించింది. ఇంకా ఆయన దగ్గర జిలగిన వింతలు, విశేషాలు ఎన్నో, ఎన్నో!

పూజ్యుల్ మాస్టరుగారిని భౌతికంగా దళించని వారిలో చాలామంది ఆయన నిరంతరము బాబా ధ్యానములోనే, స్నేరణలోనే గడుపుతూ వుండేవారని, వచ్చినవారితో బాబా గురించి మాట్లాడుతూ, వుపన్యాసాలిస్తూ, ర్రంధాలు రచిస్తూ వుండేవారని అనుకుంటారు. అది నిజమే అయినప్పటికీ ఆయన యింకా ఎన్నో పనులు చేసేవారు. ఒకే సమయంలో ఎన్నో పనులను సమర్థవంతముగా నిర్వించటము ఆయనలోని విశిష్టత. ‘కర్మ సుకోశలమ్’ అనే వాక్యానికి ప్రత్యక్ష వ్యాఖ్యానము ఆయన. ‘అదేమిటి? ఆయన అలా ఎలా వుండేవారు?’ అని కొందరికి సందేహము కలగడం సహజమే. అందుకే ఆయన సన్మానిలో ఒక రోజు ఎలా గడిచింది పుదాహారణకు యిప్పుడు చెప్పుకుండాము.

అది పూజ్యుల్ ఆచార్య భరద్వాజ మాస్టరుగారి సన్మానిలో ఒకరోజు. ఆయన వుదయం గం||4-30||లకు నిద్రలేచారు. కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని కాఫీ త్రాగి సత్సంగ

హోలులోకి వెళ్ళి హోరతికి కూర్చున్నారు. ప్రతిరోజు హోరతి పుస్తకం చూసి మాత్రమే చదివేవారు. “అలా రోజుా పుస్తకం చూసి చదవడం ఎందుకు? ఇన్ని సంవత్సరాలుగా ఆరతి చేస్తున్నప్పుడు నోటికి వచ్చి వుంటుంది కదా?” అని అడిగితే ఆయన యిలా చెప్పారు, “నాకు అలా గుర్తుండవు. నేను ఆయనను (బాబాను) భావన చేస్తూ చదువుతాను. అలా భావన చేస్తూవున్నప్పుడు చరణంలోకి మనస్సు వెళ్ళదు. అంతేగాక ఎప్పుడూ ఒకే భావం కూడా వుండదు. ఆయనను గూర్చి లోపల యింకా లోతుగా భావపరంపరలు దొర్లిపోతుంటాయి. అందుకే పుస్తకం చూస్తూ వుండేబి. నాకు ఆరతులు యింకా మొదటిసారి పొడినట్లుగానే అనిపిస్తుంది.”

అయినప్పటికీ ఆయన పుస్తకం చూస్తూనే బాబాను కూడా ఆర్త్రాలో, భక్తి భావంతో చూస్తూవుండేవారు. ఒక్కిక్కసారి ఆయన కంఠం గద్దదమయ్యాచి కూడా!

ప్రతిరోజు ఆరతి అయిన తర్వాత అందలకీ ఊచి యిచ్చి చక్కెరప్పసాదం పెట్టేవారు. యింట్లో జిలగే ఆ ఆరతికి యింట్లోనివారు, అప్పుడు యింటికి వచ్చివున్నవారు హోజరయ్యావారు. మట్టుప్రక్కలవారు వచ్చేవారు కారు. ఏమి ఆర్థాటాలు లేని అతి నిరాడంబరంగా జిలగే ఆ ఆరతికి ఎక్కువమంది ఎలా రాగలరు? చుట్టుప్రక్కల గుడిసెలలలో వుండే పిల్లలు మాత్రమే వచ్చేవారు. అయినా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వాలికి యిలా వుండాలని గాని, యిలాగే రావాలనిగాని ఎన్నడూ చెప్పేవారు కాదు. కాని ఆరతి జిలగేటప్పుడు ఆ పిల్లలను అప్పుడప్పుడూ గమనిస్తూ వుండేవారు. వాలికి నిద్రతూగితే తన దగ్గరపున్న అగ్గిపెట్టేను గలగలమనిపించడం గాని, ప్రాసుకునే బల్లమీద చేత్తో శబ్దం చేయడంగాని చేసేవారు.

ఆ పిల్లలు కేవలం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పెట్టే చిట్టికెడు చక్కెర కోసమే వస్తున్నారని ఒకరు అభిప్రాయము వెలిబుచ్చినప్పుడు ఆయన యిలా చెప్పారు: “కేవలం ప్రసాదం కోసము అయితే వాళ్ళు తెల్లవారురూమున లేచి రావలసిన ఆవసరం లేదు. ఉదయం నుంచి రాత్రి వరకు రకరకాల ప్రసాదాలు వాలికి యిక్కడ లభిస్తూనే వుంటాయి. అయినా పెద్దవాలికి కూడా లేని ఆసక్తి - అంటే ఆరతికి హోజరు కావాలనే ఆసక్తి వీలికి ఏ కారణం చేతనైనా వుండడం విశేషమే కదా! ఆ కొణ్ణి చక్కెర కోసం

తెల్లవారురూమున నిద్రలేచి బాబా సన్నిభికి రావాలనే సంకల్పం యి పయస్సులో కలగడమే విశేషం. అది చాలు బాబాకి, ఆయన ప్రేమను వల్సించడానికి!”

నిజమే! ఆనాడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సన్నిభిలో ఆయన తమ మధురగజముతో ఆలపించిన ఆరతిని వినని, ఆయన బాబాకు నివేదించిన ప్రసాదాన్ని స్వీకరించనివారు ఎంతటి అదృష్టాన్ని కోల్పోయారో అని ఈనాడు సశరీరంగా ఆయనను దర్శించలేనివారు తప్పక బావిస్తారు. అది నిజంకూడా! కానీ ఎవరి ప్రాప్తాప్తాలను బట్టి అట్టి అదృష్టం వాలికి లభిస్తుంది.

ఆ రోజు యింట్లో వారు, ఆ పిల్లలు తప్ప ఎవరూ లేరు. ఆ రోజు ఆరతికి వచ్చిన పిల్లలో రెండు సంవత్సరాల పిల్లకూడా వున్నది. అది తరచూ ఆరతికి వస్తూనే వుండేబి. అప్పుడే నిద్రలేచిందేమో! చింపిలి జాట్లుతో చొంగచాలికలు, కళ్ళలో పుసులతో అర్ధనగ్నంగా వున్నది. అసలే నల్లని పిల్లేమో, చూడడానికి కొంత అసహ్యంగా కనిపించడం సహజమే. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి పిల్లలంటే ఎంతో ముద్దు. అలా చింపిలిగా వున్న ఆ పిల్లలంటే ఎంతముద్దీ! దానికి కొంత అల్లి, కొంత పెంకితనమూ కూడా వున్నాయి. ఆరోజు అది మాస్టరుగారు - యిస్తున్న చక్కెర ప్రసాదాన్ని తీసుకోలేదు. “ప్రసాదం వద్దా? మరేమి కావాలి సీకు?” అన్నారు మాస్టరుగారు. “చాక్లెట్” అని ముద్దు మాటలతో చెప్పింది ఆ పిల్ల. “మరి చాక్లెట్ లేదు కదా! చక్కెరే తీసుకో. మళ్ళీ యుస్తాలే!” అన్నారాయన. “కాదు నాకిప్పుడే కావాలి” అని మారాం చేసించి ఆ పిల్ల. అది గోముగా చేసే మారాం చూసి ఆయనకు ఎంతో ముచ్చటేసింది. గబుక్కున దానిని దగ్గరకు తీసుకుని ఒళ్ళి కూర్చోబెట్టుకున్నారు. ఆ పిల్లను ముద్దుచేస్తూ, “ఇప్పుడే కావాలా? యిప్పుడే కావాలా? అని నప్పుతూ ‘చాక్లెట్టేమైనా వున్నాయా?’ అని యింట్లోకి కబురు పెట్టారు. చాక్లెట్లు తెచ్చేలోపల దానితో ఎన్నో మాటలు మాట్లాడుతూ ముద్దుచేస్తూ వున్నారు. దుమ్ముపట్టి ములికిగా వున్న శరీరం, వాసన కొడుతున్న నోరూ, అసహ్యకరముగా వున్న ఆ పిల్లను అలా ముద్దుచేస్తుంటే నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యమనిపించింది. ఆ పిల్లకు, తమ పిల్లలైన చిరంజీవులు వేదవతి, ద్వారకలకు ఆయనకు భేదమే లేనట్లు నాకు అనిపించింది. సకల జీవులకు తండ్రి అయిన ఆయనకు తన పిల్లలు, పరాయివారు అన్న భేదమెందుకుంటుంది? ఆ

తర్వాత ఆయన ఆ చాక్లెట్లు ఆ పిల్లకేగాక మిగతా పిల్లలకు కూడా యిచ్చారు. ఆ పిల్లలందరూ ఎంతో సంతోషపుణితో గంతులువేస్తూ వెళ్లిపోయారు. వారెంత అదృష్టవంతులో కదా!

ఆ తరువాత ఆయన ఊటి కొభ్రిగా నుదుట పెట్టుకొని, నోట్లో వేసుకుని చక్కెర ప్రసాదం కొభ్రిగా తీసుకున్నారు. చిన్న పశ్చింలో కొభ్రిగా ఊటి, చక్కెర ప్రసాదం వేసి నాకు లోపలికి పంపించారు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ కాఫీ తీసుకున్నారు. ఆయనకు కాఫీ బాగా అలవాటు. రోజుకు చాలాసార్లు కాఫీ సేవించేవారు. ఆ తర్వాత పత్రికకు వ్యాసాలు ప్రాస్తూ కూర్చున్నారు.

అప్పటికి సమయం, ఉదయం 7గం॥ దాటుతున్నది. ఆయన చిరంజీవులు వేదవతి, ద్వారకలను చదువు చెప్పడానికి పిలిచారు. ఇద్దలికీ ఒక గంట సేపు పాతాలు చెప్పారు. ఆ రోజు ద్వారకకు సైన్ములో విత్తునాలు, మొక్కల గులంచి చెబుతున్నారు. అప్పుడాయన పిల్లలిద్దలినీ పెరట్లోకి తీసుకుని వెళ్లి మొక్కలను చూపిన్నూ అటి మొలకెత్తడం, పెరగడం గులంచి వివరించారు. ఇంతలో ఎవరి భక్తులు పచ్చి హోలులో కూర్చున్నారు. పిల్లలను పంపించి పచ్చినవాలతో కొభ్రిసేపు మాట్లాడారు. వాళ్ళు వెళ్లిపోగానే మళ్ళీ వ్యాసం ప్రాస్తూ కూర్చున్నారు. కొంచెంసేపు తర్వాత మలకొందరు పచ్చి తమ ఊలలో సాయిబాబా మంచిరం కట్టడలచుకున్నామని చెప్పి ఎలా కట్టలో సలహో యివ్వవలసినదని ఆయనను ప్రార్థించారు. ఆయన వాలిని వివరాలు అడిగి తగిన సలహో యిచ్చారు. వాలితో ఆయన యింకా యిలా అన్నారు: “మంచిరం కట్టడం చాలా సులభమే, కాని తరువాత మంచిరాన్ని ఎలా నిర్వహించుకోవాలో చాలామంచికి తెలియడంలేదు. మంచిరంలో ప్రతిరోజు నాలుగు ఆరతులూ జరగాలి. అభిషేకము, పూజాది కార్యక్రమాలు తప్పక జరగాలి. ప్రతిరోజు సాయంత్రం బాబా చిత్రి పొరాయణం చెయ్యాలి. ప్రతి గురువారమూ పల్లకి ఉత్సవం చేయాలి. ధనిని కూడా నిర్వహించాలి. శిల్పిలో వలనే ప్రతి మంచిరంలోనూ యివశీ తప్పక జరగాలి. అప్పుడు అందరికి శేయస్సు కలుగుతుంది. బాబా లీలా శ్రవణం వల్ల ప్రజలలో ఆయనపై భక్తి ప్రజ్వలిల్లతుంది.

అంతేకాదు, యి రోజుల్లో చాలాచోట్ల మంచిరాలలో

రాజకీయాలు చోటుచేసుకుంటున్నాయి. అందరూ కలిసి పనిచెయ్యడం కాక ఒకరికొకలికి పడకుండా ఒకరిపై ఒకరు ద్వేషాలను పెంచుకుంటున్నారు. అందువలన పోట్లాటలు, కొట్లాటలు జరుగుతున్నాయి. ఆ కారణంగా అక్కడ ప్రశాంతత లోపిస్తున్నది. మంచిరాలలో అలా ఎన్నటికి జరుగకూడదు. అందరూ సమస్యయంతో కలసి పనిచెయ్యాలి. ఇది గుర్తుపెట్టుకోవడం ఎంతో ముఖ్యం” అని చెప్పారు. అందుకు వారెంతో సంతోషించి చాలా మంచి విషయాలు తెలియజెప్పారని మాప్పరుగాలని ప్రశంసించి సెలవు తీసుకున్నారు.

పీలతో మాప్పరుగారు మాట్లాడుతూ వుండగానే మలకొందరు భక్తులోచ్చారు. మంచిరం తాలూకు వాలిని పంపించి మిగిలినవాలితో కొభ్రిసేపు వాలి సమస్యల గులంచి మాట్లాడారు. వారు వెళ్లిపోగాక లోపలికి వచ్చి పలహోరం చేశారు. అప్పటికి పుదయం దాదాపు 10 గం॥లు అయింది. పలహోరం చేస్తున్నప్పుడు యింటి విషయాల గులంచి, పిల్లల మందుల గులంచి మాట్లాడారు. అప్పుడు కొన్ని హస్య సంబాధంలతోనూ, నవ్వులతోనూ కాలం గడిచించి. తరువాత ద్వారకకు ఆటలపై ఆసక్తి గులంచి, పదుపుశీద ధ్యాన లేకపోవడం గులంచిన విషయం తల్త్తించి. అప్పుడాయన యిలా అన్నారు: “ఈ వయస్సులో పిల్లలెప్పాలికి చదువుపై ఆసక్తి పుండడు. ఎంతసేపటికి ఆడుకోవాలనే అనిపిస్తుంది. అది వాలి ఆరోగ్యానికి, మానసిక వికాసానికి మంచిచి కూడా. అయితే చదువు అవసరం లేదని నేననడంలేదు. అటల ద్వారానే వాళ్ళకు ఎంతో విద్యను నేట్చించవచ్చు. ఇప్పుడు జరుగుతున్న విధంగా బిడికి పంపించడమనేబి చాలా ఫోరమైన విషయం. వాళ్ళ మానసిక పరిధిని కొభ్రి విజ్ఞానం వరకే కుదించి చెప్పడం, ఆ విషయాలను కూడా వాలికి అర్థమయ్యేలా తెలియజేయడం కాకుండా జవాబులను బట్టి కొట్టించడం జరుగుతున్నది. పారం మొత్తం కూడా వాలికి తెలుసుకునే అవకాశం లేదు. పారం మొత్తంలో రెండు మూడు ప్రశ్నలను కేవలం వాక్యాలను గుర్తుపెట్టుకోవడంగా మాత్రమే చేయడం జరుగుతుంది. అది కూడా పరీక్షలకు సంసిద్ధం చేయడానికి మాత్రమే. ఇక వాలికి చదువుపట్ల ఆసక్తి ఎలా వుంటుంది?

- సశేషం

నిష్పాద్రత్తకు నిలువెత్తు నిదర్శనమే

శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ద్వారా చేయి

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఈ భూమిపై యా కలియుగంలో
యొందరో మహోత్సులు
అవతరించారు.
పీరంతా
మాయాబద్ధులయిన మానవుల
అజ్ఞానం తొలగించి, వారిని ఆత్మపథం
వైపు మరలించాలనే సంకల్పంతో
వచ్చిన వారే!

సద్గురువు సాక్షాత్తు
భగవంతుడే. ఆ సద్గురువు అనంత
శుభ గుణ సంపన్ముడు. నిజానికి
రూపరహితుడైన, గుణరహితుడైన
ఆ భగవంతుడు మనకోసమే సకల
సద్గుణ శోభతుడై మానవారంలో
అవతరిస్తాడు. మానవాళిని
శుభమార్గంలో నడిపించటానికి
ఆయన సద్గుణములతో ఆలరారుతూ
పుంటాడు. సమస్తసద్గుణసంపన్ముడైన
ఆ సద్గురువు తన యొక్క సత్యవర్తనతో
జనులకు ఆదర్శప్రాయమైడై నిలుస్తాడు.

జ్ఞానము, వైరాగ్యము, ధర్మము,
భూతదయ, తపస్స, శాంతి,
ప్రేమ, క్షమ, త్యాగరీలత వంటి
అనేక శుభగుణ సంపన్ముడైన ఆ

సద్గురువును కీర్తించటానికి వేయి
నాలుకలు కూడా సిలపాశేవు. అయినా
మనకు తోచినంతవరకు ఆయనలోని
శుభగుణాలను మన శక్తి మేరకు
స్మరించుకొని ధన్యలమోదాము.

ఈ వ్యాసంలో శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులలోని “నిష్పాద్రత్త తత్త్వం”
అనే ఒకశుభ గుణం గులించి నా
అవగాహనకు అంచినంత మేర
విశ్లేషించ దలచాను.

సాధారణంగా మహోత్సుల
జీవనకైలి సామాన్య మానవుల
జీవితాలతో పోలిస్తే చాలా
విజిన్సుంగా పుంటుంది. ఎక్కువ
మంచి సద్గురువులు, మహోత్సులు
సంసారమంటని విరాగులుగా
సాధుజీవనం గడువుతుంటారు.
గృహస్తులుగా జీవించే కొందరు
గురువులు, మహోత్సులు కూడా
సాధారణ మానవుల వలె కాక విజిన్సు
జీవన శైలిలో జీవనం సాగిస్తుంటారు.
శ్రీ భరద్వాజ మాస్ట్రరుగాల విషయానికి
వస్తే ఆయన బ్రహ్మచారిగా వున్నప్పుడు,

గృహస్తులుం స్వీకలించిన తర్వాత
కూడా అంతరంగంలో విరాగిగా
పుంటూనే బాహ్యంగా సాధారణ
మానవుడు యెలా జీవనం
సాగిస్తాడో అదే విధంగా అతి
నిరాడంబరంగా జీవించారు. అయితే
శ్రీ భరద్వాజ మాస్ట్రరుగారు యోగి,
అవతారపురుషుడు అయిపుండికూడా
సాధువువలె జీవించక సామాన్య
మానవుని వలె జీవించటానికి కారణం
మేమిటి? - అని ఆలోచిస్తే ఒక
విషయం స్పష్టమౌతుంది.

విదేశీయుల కుతంత్రాలవలన,
కలియుగ ప్రభావం వలన ప్రజలలో
దైవభక్తి, ధర్మచింతన తగ్గిపోవటమే
కాకుండా ముఖ్యంగా మన దేశంలో
యెంతగానో గౌరవింపబడే
ధర్మప్రభోధకులయిన సాధు
సన్యాసులు, గురువులు, మహోత్సుల
వంటి వారిపట్ల ప్రజలకు భక్తి గౌరవాలు
తగ్గి, చులకన భావం యేర్పడటంతో
సద్గురువుల బోధల పట్లకూడా
ప్రజలకు భక్తిశ్రద్ధలు నశించిపోవటం

సాయిబాబా మానవత్తిక

జిలగింది. అందువలన శ్రీ భరద్వాజు మాష్టరుగారు సాధు సన్యాసుల వలె ప్రత్యేకంగా జీవించక సాధారణ మానవులతో మమేకమై జీవిస్తూ ప్రజలకు ఆధ్యాత్మిక బోధలు చేశారు.

శ్రీ భరద్వాజు మాష్టరుగారు శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యుల వారికి నాల్గవ కుమారుడుగా జన్మించారు. శ్రీ అనంతాచార్యులవారు గొప్ప తపస్సంపన్నులు, యోగి పురుషుడు అయినప్పటికీ ఆధునిక విద్యలు కూడా అభ్యసించి, ఆ రోజుల లోనేమద్రాసుకళాశాలనుండి ఎమ్.ఎ., పట్ట పుచ్చకొన్నారు. ఆ విధంగా ఆధ్యాత్మికతతో పాటు ఆధునికతను కలబోసుకున్న కుటుంబంలో శ్రీ భరద్వాజగారు జన్మించారు. బాహ్యంగా గృహస్తాత్మమంలో వున్న శ్రీ అనంతాచార్య అంతరంగంలో నిరంతర యోగ నిష్ఠాగలష్టులుగా పుండేవారు. ప్రత్యేక వేషధారణమేమీ లేకుండా వేషభాషులలో అతి నిరాడంబరంగా వుంటూ యెన్నో సమాజ సేవా కార్యక్రమాలు చేసేవారు. శ్రీ భరద్వాజగారు కూడా తంత్రి వలెనే వున్నత విద్యల సభ్యసించి, ఇంగ్లీష్ ఎం.ఎ. చబివి కళాశాలలో ఆంగ్ల ఉపాధ్యాయులుగా పని చేశారు. ఏరు కూడా నిరాడంబర జీవితం గడువుతూ ప్రజలలో మమేకమై జీవించారు.

కలియుగంలో అవతరించిన అపరదత్తాత్మీయుడు శ్రీ భరద్వాజు గురుదేవులు సామాన్యునివలె కాలేజీ చదువులు చదువుటం, ఉపాధ్యాయులిగా పనిచేయటం చిత్రంగా వుంటుంది.

ఇటువంటి లౌకిక విద్యలతో

ఆయన కేమిపని? బ్రహ్మవిద్యయే ఆయన సాంతం అయివుండగా యూ ప్రాపంచిక విద్యలు ఆయనకు తెలియనిచి కావుకదా? ఆయన యొక్క అపార మేధస్సు ఆయన కావాలనుకుంటే ఆయనను అపర కుబేరునిగా చేయగలదు. అయినా ఆయన కలెక్టరు వంటి వున్నత పదవులను కూడా కాదని ఒక చిన్న కళాశాల ఉపాధ్యాయులిగా పనిచేశారు.

ఆ ఉద్దీశ్యగం ద్వారా వచ్చే కొచ్చి వేతనంతోనే అతి నిరాడంబరంగా జీవించారు. తన స్వార్థం చూసుకొనుకుండా అద్భుతమైన సాధుజీవితాన్ని త్యజించి మనలో మమేకమవుటం కోసం ప్రాపంచికుల వలె జీవించారు.

యుక్తవయస్సు నుండే అంది యువకులవలె సరదాలకు, విలాసాలకు శ్రీ భరద్వాజు మాష్టరుగారు ఆకల్పితులు కాలేదు. తాము ధర్మమార్గంలో నడుస్తూ తమ వద్ద విద్యనభ్యసించే విద్యార్థులకు, ప్రజలకు ఆధ్యాత్మికతను బోధించారు.

ప్రైదరాబాద్ లోని వివేకవర్ధనీ కళాశాలలో పనిచేస్తున్న కాలంలో నవ యువకులైన అనేకమంది విద్యార్థులను భక్తిమార్గంలో నడిపించారు. ఆ విద్యార్థులు శ్రీ మాష్టరుగాల బోధలకు ఆకల్పితులై తమయిండ్లను వదలి శ్రీ మాష్టరుగాల యింటికి వచ్చి వారితోనే వుండటం ప్రారంభించారు. నిరంతరం శ్రీ భరద్వాజగాల సాచ్చిద్యుంలో వుండటం వలన తమకు ఐహిక ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సు చేకూరగలదని ఆ విద్యార్థుల

విశ్వాసం.

శ్రీ భరద్వాజు గురుదేవులు తమ అన్నగారైన శ్రీ వేదవ్యాసుగాలతో కలసి కొంతకాలం 'కృతయుగ' అనే ఆధ్యాత్మిక పత్రిక నడిపారు. ఆ పత్రిక ద్వారా అనేకమంది శ్రీ భరద్వాజగాలి బోధలకు ప్రభావితులై ఆధ్యాత్మిక సాధకులుగా మారిపోవటం జిలగింది. ఇలా ఆయన ప్రతి ఒక్కరూ భక్తిమార్గంలో నడచి తలంచాలనే తపనతో నిరంతరం అందలీకి భక్తి ప్రభోధం చేస్తుండేవారు. కుటుంబంలోని పిల్లలను సైతం దైవచిత్తన వైపు మరలించటానికి కృషి చేసేవారు.

24 సం॥ల వయస్సులో శిలిడీ సాయినాథుని సన్నిధిలో ఆయన పాంచిన బ్రహ్మసుభూతితో ఆనాటిసుండి ఆయన అవతార ఉద్దేశం సంపూర్ణంగా కార్యరూపం దాల్చింది. అప్పటిసుండి తమయొక్క తను, మనో, ధవాలను ప్రజోధరణకే అల్పంచి, ఆ లక్ష్మీ సిద్ధికోసం అలుపెరగని ప్రయాణం సాగించారు శ్రీ మాష్టరు గారు.

శ్రీ భరద్వాజగారు యొందరో మహాత్ములను దర్శించారు. అయితే ఆయన యెలాంటి కోలికలతో వాలిని దర్శించి వుంటారు? ఏమి ఆశించి దర్శించారు? భగవంతునికి కోలికలు, ఆశలు వుంటాయా? శ్రీ మాష్టరుగారు కోలికలు తీఱ్చి అపదలను భాపి కాపాడే కల్పవృక్షంగా నిలచి అసంఖ్యాక భక్తులకు యెన్నో అనుభవాల నిచ్చారు. కాబట్టి ఆయనకు వున్నది ఒకే కోలిక అని మనం తెలుసుకొనాలి. మహాత్ముల సందర్భం, వారి ఆశీస్తులు ప్రజలకు

సాయిబాబా మాసపత్రిక

యెంతో మేలు చేకూర్చుతాయి - అనే విషయాన్ని ప్రజలకు తెలియజేప్పి, వారిని దల్చించేలా చేయాలన్నదే ఆయన కోఱక. ఒక తంత్రి తన జడ్డల కోసం యెంతగానో శ్రమించినట్టే, శ్రీ భరవ్యాజ మాస్టరుగారు మహాత్ములను ముందుగా తాను దల్చించి, నేనించి అందలికి ఆదర్శంగా నిలచారు. అందుకోసం యెంతో శ్రమించారు. సెలవుబినాలలో, చివరకు శని, ఆదివారపు సెలవులలో సైతం విక్రాంతి తీసుకొనుకుండా, నిద్రాహారాలను, శ్రమను లెక్కచేయక మహాత్ముల వద్దకు వెళ్లండేవారు. వారి కోసం దూరదూర ప్రాంతాలకు కూడా పర్యాటించి దల్చించేవారు. నైమిశారణ్యంలో శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ దర్శనార్థం వెళ్లి, యెముకలు కొఱకే చలిలో పైన ఎటువంటి ఆచ్ఛాదనా లేని ఘైదానంలోను, చెట్టుకీందను పుంటూ, సలయైన తిండి, సీరు, నిద్ర లేకుండా, టీ, జస్టెట్లు తీసుకుంటూ, ఆకలిదప్పులు సహిస్తూ యెన్నో కష్టాలకోఱ్చి అమ్మను దల్చించారు. ఇలా చాలామంచి మహాత్ములను ముందుగా తాను దల్చించి, నేనించి ప్రజలు కూడా వారిని దల్చించేలాగా పోత్తుహించారు. అంతేకాదు, లక్ష్మీదేవి భక్తుడయిన వేషణిగోపాల్ వంటి సాధకులు లక్ష్మి మరచి పతనం కాకుండా కాపాడుతూ సలయైన మార్గంలోకి వారి మనసులను మరలించి వుద్దలించారు.

భక్తులు పిలిచిన ప్రతి చోటికి వెళ్లూ, రాష్ట్రం అంతా తిరుగుతూ ప్రజలలో దైవభక్తిని మేల్కొలిపారు. నాస్తికులు, హోతువాదులతో తలపడి వారినుండి నిందలను, విమర్శలను

యెదుర్కొన్నారు. కులమత భేదాలు కూడదని అందరమూ ఒకే భగవంతుని జడ్డలమని సర్వ సమానత్వాన్ని తెలియజేప్పారు. కులాంతర వివాహాలను పోత్తుహించారు. ఇందుకు ఫలితంగా మతచాందసుల నుండి యెన్నో సమస్యల నెదుర్కొన్నారు.

సాయినాథుని బిష్ణువున్న ప్రచారం చేస్తున్న శ్రీ భరద్వాజగారు హిందూ సంఘాల నుండి కూడా తిరుగుబాటు యెదుర్కొన్నారు. సాయిబాబా ముస్లిం ఫకీరు అనీ, ఆయనను ఆరాధించటం మత విరుద్ధమని చాలా మంచి హిందువులు ఆయనను తీవ్రంగా విమల్యించారు

శ్రీ భరద్వాజగాల బోధలతో సద్గురు సాయినాథుని ఆశ్రయించి, ఆరాధిస్తూ, సాయి అనుగ్రహాన్ని పొందుతూ కృతజ్ఞతతో తన జడ్డలకు సాయిబాబా పేరు పెట్టుకుంటూ, తమ పూర్వాలో సాయి మంచిరాలను నిర్మించుకొంటూ ఆంధ్ర దేశ ప్రజలు సాయిబాబా భక్తి సాగరంలో ఓలలాడసాగారు. సాయినాథుడు వెలసిన శిలించేత్తుం తెలుగు ప్రజలతో కీక్కిరిసి పోసాగించి. ఇదంతా మత చాందసులకు కంటగింపుగా మారించి. హిందువు లందరూ శ్రీరామ కృష్ణాదుల వంటి హిందూ దేముళ్ళనే పూజించాలనీ, ముస్లింఫకీరైనసాయిని ఆరాధించటం మత విరుద్ధమని చెపుతూ శ్రీ భరద్వాజగాలని విమల్యస్తూ అనేకవిధాలుగా నిందించసాగారు. ఆ విమర్శలకు, నిందలకు బెదరక, అన్నింటినీ భరిస్తూ మనకోసం ఆయన తన మార్గంలో ముందుకు

సాగారు. ఆ నిస్వార్థపరుడు, త్యాగశీలి ప్రజాత్రేయస్తు కోసం వెనుకడుగు వేయకుండా యేటికి యెదురీచినట్లుగా వ్యతిరేకత నెదుర్కొంటూ ముందుకుసాగారు.

తన వద్దకు వస్తున్న, తనయింటికి వస్తున్న ప్రతి ఒక్కలినీ ప్రేమతో ఆదలించి, నిద్రాహారాలు మాని వేసి అప్పించలు జ్ఞాన బోధలు చేస్తూ తుది శ్యాస వరకు శ్రమించిన ఆ కరుణామయుని నిస్వార్థ, త్యాగమయ జీవితానికి శిరసు వంచి ననుస్యలిద్దా! భగవంతుని అస్తిత్వాన్ని శంకిస్తూ, దేముడు లేడని వాచిస్తూ ప్రజలను తప్పుదీవ పట్టిస్తున్న నాస్తికులకు హేతువాదులకు సమాధానంగా శ్రీ భరద్వాజగారు 72 మంచి ఆధునిక విజ్ఞానవేత్తల (ప్రైంటిస్టుల) ఏరిశేధనలను వివరిస్తూ, పైన్సు ప్రకారం దేముడున్నాడన్న విషయాన్ని నిరూపించి చూపారు. ఆ విషయాలన్నీ వివరిస్తూ ‘యేచి నిజం?’ “విజ్ఞాన వీచికలు” అనే అద్భుతమైన గ్రంథాలను రచించి ప్రజల కందించారు

అంతే కాదు, శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు యెందరో మహాత్ముల జీవిత చరిత్రలు రచించారు. వారి జీవితాలను బిష్ణుబోధలను ప్రజల కందించారు. వారివలె మోక్షమార్గంలో నడచి తలించాలని బోధించి, దైవభక్తి పట్ల ప్రజలను వుత్తేజితులను చేశారు.

‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’, ‘శ్రీ గురువిలత్తు’ అనే అద్భుతమైన గ్రంథ రచనల ద్వారా దత్తావతారులైన ఆ సద్గురువుల మహిమను ప్రజలకు చాటి చెప్పారు. ఆ చరిత్రల పారాయణ ప్రాముఖ్యతను తెలియజేశారు.

వేలాచిమంచి భక్తులు ఆ చరిత్రలను పారాయణలు చేసి, ఆ మహాసీయుని అనురూపం పొంది ఇహపర శైయస్సులను పొందుతున్నారంటే యిదంతా శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల విశేష కృషి పలితమే!

శ్రీ భరద్వాజగారు మనుషుల వివిధ రకాల మనస్తుల్వాలకు అనుగుణంగా వివిధ రకములైన సాధనా విధానాలను ప్రజలకు బోధించారు. భక్తులచే బీట్కలు, సాధనలు చేయించారు. కొందరిని సర్వసంగపలత్యాగులుగా చేసి పుఢిలంచిన సంఘటనలు కూడా వున్నాయి.

ఆయన తన సుఖసంతోషాల గులంచి, తన భార్యాజిడ్డల సుఖ సాఖ్యల గులంచి యేనాడూ తపించలేదు. ప్రాధాన్యత నివ్వలేదు. అలాగని భార్యాజిడ్డలకి యే విషయంలోనూ యెట్టువంటి లోటు రానివ్వలేదు. వాలిని కూడా ఆధ్యాత్మిక రంగంలో నడిపించారు.

అజ్ఞానంలో వున్న ప్రజలకు జ్ఞానమార్గాన్ని బోధించినట్టే, లౌకికంగా కూడా అసహాయులకు తన ఆపన్న హస్తాన్ని అందించేవారు. పేద విద్యార్థులకు ఆర్థిక సహాయం చేసేవారు. ఆర్థిక యిబ్బందులు పడేవారు, ఆపదలలో వున్నహారు సహాయం కోఱతే వాలికి వెంటనే ధనసహాయం చేసేవారు. తనకు ఆ రోజు భోజనానికి అవసరమైన డబ్బులు వున్నాయా లేదా అని కూడా ఏమాత్రం ఆలోచించక తన దగ్గర వున్న డబ్బు అంతా వాలికి యిచ్చివేసి వాలిని ఆదుకునేవారు.

ఇలా ఆలోచించుకుంటూ పోతే శ్రీ భరద్వాజగారు ప్రజల కోసం చేయనిది అంటూ యేమైనా వున్నదా? - అని సందేహం వస్తుంది. ఎన్నోన్నీ విధాలుగా అందరికీ మేలు చేస్తూ తనను తాను ప్రజలకు సంపూర్ణంగా అర్పణ చేసుకున్న మహాత్ముడు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. అనలు లోకోద్ధరణ కోసం యింతగా శ్రమించిన మరొక మహాత్ముడు యెవరైనా వేరొకరు వున్నారా అని శోభించి చూస్తే, నేను అయితే యెవ్వరూ లేరు అని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను!

ఎందరో సద్గురువులను, మహాత్ములను చూస్తుంటాము. వాలి గులంచి వింటూవుంటాము. కానీ యూ విధంగా పుట్టినది మొదలు తుబివరకు ప్రజలతో మమేకమై అతి నిరాడంబరంగా జీవిస్తూ, మానవాళిలో ఆధ్యాత్మిక వెలుగులు నింపిన మహాశోన్నతుడు, మహితాత్ముడు శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు ఒక్కరే అనేటి నిజం.

నిస్యార్థతతో తన జీవితంలోని ప్రతి క్షణమును మనకోసమే ధారపాశిన త్యగశీలి శ్రీ భరద్వాజగారు. తనను తాను మనకు దత్తం చేసుకున్న శ్రీ దత్తాత్మేయుల వారే ఈ కలియుగంలో అవతలంచిన శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు అన్నటి ఆక్షర సత్యం. నాటికి, నేటికి, యేనాటికి ఆ పరమాత్మాని సంపూర్ణ జీవితం మనకే అంకితం అన్నటి పరమ సత్యం!

జై సాయి మృషట్

**శ్రీరామునివలె ధర్మాన్ని
అశ్రయించాలి!**

03వ హేష్ట తరువాయి

స్కుంధంలో) వివలించాడు; సముద్రం తనలోని రత్నాలలో ఒక్కదానిని కూడ బయటపడనివ్వదు. ఎవరికీ అంటిపెట్టినిదై అపారంగా వుండిపోతుంది. కాని బయటపుండి పనికిరాని గడ్డిపోచలవంటి చెత్తను కించిత్తు కూడా తనలో చేరనివ్వదు. ఒడ్డుపైకి కొట్టిపోరేస్తుంది. అలానే మనం గూడ అసత్యమైన భావానికి, మాటకు, కీయకు, సాంగత్యానికి కించిత్తేనా మన హృదయంలో తావిష్టకూడదు. మొదట కొన్ని సంబ్యులోనున్న కలుపు మొక్కలను అత్యద్ధచేస్తే చివలికి అవే ఎక్కువై విలువైన పైరును పాడుచేస్తాయి. వాటిని మన చెంత చేరనివ్వకుండా శ్రీరాముని వలె జూర్తుతో ధర్మాన్ని మాత్రమే ఆశ్రయించి జీవించాలని సాయి భావం. శ్రీరామునవమినాడే తమ ఉరుసుగూడ జరుపుకొమ్మాలి సాయి భక్తులను ఆదేశించడంలోని భావమిదే. ఈ క్షణం నుండి అలాంటి నిర్ణయం తీసుకుని మనమందరము దృఢమైన నిష్ఠతో, అచంచలమైన ఓలిమితో సాయి - రాముల అడుగుజాడలలో నడుద్దాం, కురువుద్దుల బాటలో గాదు. అధర్మాన్ని, అనత్యాన్ని కించిత్తుగూడ ఉపేక్షించకుండా ధర్మాన్ని, సత్యాన్ని కించిత్తేనా విడువకుండా సడుచుకొనే చిత్తశుభ్రి, వివేకము, ఆ సాయి - రాములు మనకున్నరహించుగాక!

మగణ్ దేవ న్యూలు

శ్రీ మనోజ్

మా తృదేవి పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలాషైఫహాన్ని ఎండ్లారు వాస్తవ్యాలైన శ్రీ మనోజ్ ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

నేను మొట్టమొదట 2020లో నాగోలు(ప్రాదరాబాదు) లో జిలగిన పూజ్య గురుదంపతుల కళాణమహాత్మాత్మహానికి హోజరయ్యాను. అప్పటికే పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి ఆరోగ్యపరిస్థితి బాగా లేనందువలన వాటిని నేను సశలీరంగా దల్చించుకోలేకపోయాను. కానీ కలాణమహాత్మపంలో సేవ చేసుకోగలిగాను. నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు.. ఏం గురించి ఏమాత్రం అవగాహన లేదు. అప్పట్లో నాగోలులో వుంటున్న శ్రీ రమేష్ గాలితో మాకు పరిచయముంది. ఆయన పిలవడంవల్ల మొదటిసారి నాగోలుకి వచ్చాను. అప్పుడు ఒక లీల జిలగింది.

కలాణమహాత్మపం మూడురోజులు జిలగింది. అందులో రెండవరోజు భోజనపదార్థాలు చాలా మిగిలిపోయాయి. వేడివేడిపదార్థాలు, గడ్డపెరుగుయివస్తు వున్నాయి. నేను మరొక యిధ్దలితో కలిసి ఎల్.జి.నగర్ పరిసరాలలో అవి పంచానికి దాదాపు రాత్రి 10:30 గంటల సమయంలో ఆటోలో వెళ్లాను. ఒక గంటసేపు ప్రయత్నించినా ఎవరూ రాలేదు. మళ్ళీ అన్ని పదార్థాలు తీసుకుని వెనక్కి వెళ్లపలసివస్తుందనుకున్నాను. రమేష్ గాలికి పోన్ లో విషయం చెప్పి “వచ్చేయుమంటారా?” అని అడిగాను. “రావద్దు, అమ్మగాలికి నమస్కారం చేసుకోండి!” అన్నారు. అలాగే ముగ్గురం నమస్కారం చేసుకున్నాం. కానీపటికి ఎక్కడనుంచి వచ్చారో కానీ

చాలామంచి వచ్చేశారు. మా దగ్గరపున్న పదార్థాలన్నీ పూర్తిగా అయిపోయాయి. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. ‘పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఇంత శక్తిమంతులా?!’ అనిపించింది. అప్పటినుంచి నాకు నమ్మకం ఏర్పడి పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టాను.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు సమాధి చెందిన తర్వాత మా ప్రాంతానికి వచ్చి మాతోనే వుంటారని ఎప్పుడూ ఊహించన్నెనా లేదు. 2021, జూన్ 3వ తేదీన పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలని ఆక్కడికే తీసుకువస్తున్నామని, నన్న గుమ్మతంపాడులో వుండమని రమేష్ గారు పోన్ చేశారు. 4వ తేదీన కార్యక్రమాలన్నీ జిలగిపోయాయి. అప్పటినుంచి నేనుకూడా పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి సన్నిధిలోనే వుండిపోయాను. నేను B.Com (Computers) చేసి, MBA మొదలుపెట్టి పూర్తివేయలేదు. ఉద్దీగ్రపుయత్తాలు చేసుకుంటున్నాను. ఒంగోలులో ఒకటి, చెన్నె లో ఒకటి ఉద్దీగాలు వచ్చాయి. వెళ్లాలనిపించేబి. మన దగ్గరికి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు వస్తే, ఆ తల్లిని వభిలి నేను బయటికి వెళ్లిపోవడమేమటని మళ్ళీ ఆలోచించేవాడిని. ఇలాగే ప్రయత్నాలు చేయడం, ఉద్దీగాలు రావడం, తెలిగి మానెయ్యడం జిలగేబి. మొత్తానికి యిక్కడే వుండిపోయాను. నా అద్భుపశాత్తు మా తల్లిదండ్రులు కూడా నా యష్టానికి వభిలేశారు! తరవాత ఆలోచిస్తే ఈ సంప్రదాయమే తెలియని నన్న పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు తమదగ్గరే వుండేలా చేశారనిపిస్తుంది.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు వచ్చిన కొత్తల్లో చాలా పెద్ద వడగండ్ల వాన వచ్చింది. కొత్తగా షెడ్ వేశాము. అప్పటివరకు మిగతా 29వ పేజీలో

పూజ్య గురుదంపేణుల కల్యాణ వైభ్రవ మహావైష్ణవం !!

శ్రీమతి టి.ఎడ్యూవతి

ఈ సంవత్సరం మార్చి రెవెటీన గుమ్మిళంపాడు ద్రామ శివారులోని మాతృదేవి సన్నిధిలో జిలగిన పూజ్య గురుదంపతులు శ్రీ అలివేలుమంగాభరద్వాజుల కల్యాణ మహాత్మవం అత్యధ్యతం, అమోఘం, అసాధారణం!!

మాతృదేవి సమాధి మందిర ఆవరణాన్ని ముందు భాగంలోనూ మలయు రెండువైపులా కూడా విస్తరింపజేసి విశాలంగా నిర్మించడం వలన జంతకముందు సంవత్సరాలలో జిలగినట్టుకాకుండా ఈసాిలగురుదంపతుల లీలా కళ్యాణం సమాధి మందిర ఆవరణలోనే జిలగించి. ఇదొక విశేషం!! కళ్యాణ మహాత్మవాలతో పాటుగా పూజ్యలీ అమ్మగాల సన్నిధిలో జిలగే నిత్యనేవలు కూడా యథావిధిగా కొనసాగాయి.

త్రిమూర్తిస్వరూపమైన శ్రీ సాయిబాబా, శ్రీ మాస్టరుగారు, శ్రీ అమృగారు సన్నిధిలో గురుదంపతుల కల్యాణం జరగడం ముదావహాం. సన్నిధి అంతా శోభాయమానమైన కుసుమాలంకారంతో, తఱుకులీను కాంతులతో మెలనే విద్యుత్త దీపాలతో సలకొత్త శోభను సంతరించుకుంది.

ఈ తేటి తెల్లవారురూమునే, పూర్ణకుంభంతో స్వాగతిస్తూ, చిత్రపటరూపంలో నున్న వథూవరులను విడివిడిగా విడిబి గృహసికి ఆహ్వానించారు. ఆక్షద వారిపులకి సకలోపచారములు భక్తిత్రద్దలతో గావించి, యిద్దలిసీ అతిలోకసుందరముగా అలంకరించారు.

కల్యాణ క్రతువులో భాగంగా పెండ్లి కుమారై అయిన, పూజ్యలీ అమృగాల పాదుకలు వారి అల్లుడుగారు శ్రీ అడిదం శ్రీకాంత గారు శిరస్సుపై నిడుకుని, గురుపుత్రిక శ్రీమతి వేదవతిగారు వెంటరాగా, ఆ వెనుక పూజ్యలీ మాస్టరుగాలపై భక్తులందరూ పూలవాన కులపిస్తూండగా కల్యాణ మంటపమునకు తరలివచ్చారు.

ఆదేవిధంగా పూజ్యలీ మాస్టరుగాల పాదుకలు గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేశ్వర్ గారు శిరస్సుపై నిడుకుని, శ్రీమతి లయరాగితగారు వెంటరాగా, ఆ వెనుక పూజ్యలీ మాస్టరుగాలపై భక్తులందరూ పూలవాన కులపిస్తూండగా కళ్యాణమంటపమునకు తరలివచ్చారు.

ముందుగా విపులు పుణ్యపవనం, గణపతి పూజ గావించి, కాబోయే వథూవరుల పాదుకలకు పంచామృతాలతో అజ్ఞావేకం చేశారు. పూజ్యలీ అమృగాల తరపున శ్రీ శ్రీకాంత గారు, శ్రీమతి వేదమృగారు - పూజ్యలీ మాస్టరుగాల తరపున శ్రీ ద్వారకబాబుగారు, శ్రీమతి లయరాగితగారు కూర్చుని శ్రీసూక్త, పురుషసూక్త సహితంగా అజ్ఞావేకం చేశారు. అనంతరం వథూవరులకు షోడశోపచార పూజ, పట్టువస్తు సమర్పణ చేసి, మంగళహారతినిచ్చి ఆ పూట కార్యక్రమాలకు స్ఫుర్తి చెప్పారు. కాబోయే వథూవరులను విడిబికి సాగనంపారు.

తిలిగి సాయంత్రం ధూప హారతి అనంతరం ఎదురుకోలు వేడుకలతో కల్యాణించారు మొదలయ్యాంది. ముందుగా గురుదంపతుల కల్యాణానికి చిత్రపట రూపంలో విచ్చేసిన మహాత్ములందలని ఆహ్వానించి, వేదిక సలంకలింప చేశారు. వారందలని పుష్పమాలాలంకృతులను చేసి, చల్లటి పాశియుముల సమల్చి మర్మాద చేశారు. అనంతరం మంగళమూర్తి భరద్వాజ గురుదేవులు మంగళవాద్యముల నడుమ, తనవారందలతో కలసి, పూలబాటులో వేదిక నలంకలించారు. ముందుగా విపులు వరపూజ గావించారు.

తరువాత వాయ్ ఘోష నడుమ కొంతమంచి ముత్తెదువలు సారే తీసుకుని వెంటారాగా, కుసుమ కోమలి, సుమంగళీ స్వరూపిణి, అలివేలుమంగ మాత వేబిక నలంకలంచారు.

కాబోయే దంపతులను ఎదురెదురుగా ఆశీసులను చేయగా,,, శ్రీమతి వేదమ్మ, శ్రీమతి లయమ్మ బృందం, మర్మాడు జరగబోయే కళ్యాణానికి ఆహ్వానిస్తూ, “కళ్యాణము చూడరారండి” అనే గీతాన్ని హృద్యంగా గానం చేయగా, శ్రీ యోగనాగేంద్ర వాద్యసుహకారం అంబించారు.

తరువాత శ్రీమతి వేదమ్మగారు ఎదురుకోలు ఉత్సవాన్ని మొదలుపెట్టారు. మాత్రదేవి సోదర అయిన శ్రీమతి శ్రీదేవిగారు రాసిన సన్నిఖేశానికి సలపడే ఎదురుకోలు గీతాన్ని శ్రీమతి వేదమ్మ గాలి బృందం ఆలపించారు.

మగపెళ్ళివారు:

‘ఆగిపోక సాగి రావే,
అలివేలు మంగమ్మ!
వేగమే మా స్వామి మెడలో
వేయరావె పుష్పమాల!’

ఆడపెళ్ళివారు:

‘స్వామి రూపు, స్వామి తలపు,
మనసంతా నిండి పున్నా—
ఆశలస్నీ తనలో దాచి ఆగిపోయించి!
మనసులోని జడియమామెను సాగసీకుంచి!

.... అంటూ సాగిపోయే ఆ గీతానికి శ్రీమతి వేదమ్మగారు చక్కటి వివరణని అంబించారు. ఆ గీతంలోని భావం ప్రకారం ఒకొక్క ఆడుగే వధూవరులు నడచి వచ్చి, పుష్పమాలలని, ఒకల కంరసీమలో మరొకరు అలంకరించుకొన్నారు. తదుపరి లగ్గపత్రికని చదివి బ్రహ్మగారు అందలకి వినిపించగా, పానకంతో నోరు తీపి చేసుకుని, కాబోయే వధూవరులకి నూతన వస్తాలు సమర్పించుకుని, మంగళహరితినిచ్చి ఆ పూట ఉత్సవానికి స్వస్తి పలికారు.

ఆ మరురోజు, మార్చి 6, అందరూ ఉత్సంశతతో ఎదురుచూసిన ‘గురుదంపతుల కల్యాణ శుభవేళ’ రానేపచ్చించి. చుట్టుపక్కల ర్మామాలనించి, నగరాలనించి, పట్టణాలనించి కల్యాణ మహాత్మవం తిలకించడానికి భక్తులు తరలిపొచ్చారు. ముందుగా చిత్రపట రూపంలో

వున్న మహాత్ములందలని వేబికను అలంకలింపచేసి, పూజ్య గురుదంపతుల గురుదేవులైన, సమర్ప సద్గురు సాయినాథులవారిని అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో కల్యాణ మంటపానికి ఆహ్వానించారు. తదుపరి వధూవరులు బిచ్చేసారు. ముందుగా ఆచినాథుడైన సాయినాథులవారికి పట్టువస్తాలను సమర్పించి, తరువాత వధూవరులకు పట్టువస్తు సమర్పణ గాచించగానే పెళ్ళితంతు మొదలయ్యాంది. వేదబిపులు శ్రీ బాలకృష్ణ శర్మగారు, సన్నిఖేశాలకు తగినట్లు క్రతువుని వల్లిస్తూంటే, పండితులు శ్రీ మహేష్ శర్మగారు, శ్రీ జయరాం శర్మగారు పెళ్ళివేడుక జిలపించారు. “సిలికళ్యాణపు బోట్టును పెట్టి,,, మణిబాసికమును నుదుటన కట్టి,, పారాణిని పొదాలకు పెట్టి,,,,” అంటూ సీతారాముల కల్యాణాన్ని పల్లించినట్లు పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగా భరద్వాజులను పెళ్ళిపీటల మీద చూసిన వారందలకి సాక్షాత్తు సీతారాములని చూసిన భావన కలిగిందనడంతో ఎలాంటి సందేహం లేదు.

వశిష్టులవారు సుముహూర్తం, మంగళ సూత్రధారణ జిలపించి, అనేకమంచి భక్తులు నామం చెప్పుకుంటూ ఏఱిన జయంతింటో గురుదంపతులకు తలంబ్రాలు పోయించి, మాలా పరివర్తనం చేసి, కొంగుముడులతో దంపతులను ఒక్కటి చేసాక, గురుదంపతులకు మంగళహరితినివ్యాప్తంతో వివాహ వేడుకలు ఆ పూటకి ముగిసాయి.

ఈ మహాత్మవానికి వచ్చినవారందరూ, గురుదంపతులకు నమస్కరించుకుని, తాము తెచ్చిన కానుకలను భక్తిప్రపత్తులతో సమర్పించుకుని, తేతాయుగంలో జిలగిన కల్యాణాన్ని తనివితీరా ఇప్పుడు తిలకించామన్న తన్నయుత్వంతో మనసారా నమస్కరించుకుని వివాహ విందుకు బయలుదేరారు. ఇంకొక్కమాట,,, ఈ కళ్యాణం తిథిప్రకారం కావలి, చీరాల, బాపట్ల, పొమూరు, మాలపిచ్చమ్మ ఆశ్రమం, ఏలూరు, నాగోలు (ప్రైద్రాబాద్), ఒంగోలు మంగమూరు డొంకలో, పెద్దఎత్తున జరుపుకున్నారు. విద్యానగర్ మొదలైన ప్రాంతాలలో విశేషపూజలు చేసుకున్నారు., చాలామంచి ఇళ్ళలో కూడా ఈ ఉత్సవాన్ని జరుపుకున్నారు. మరి ఇది జగత్త కళ్యాణం కాక మరేమటి!!

మరి అంతటి గురుదంపతులకు వినోద కార్యక్రమాన్ని ఏర్పాటు చేయకుండా వుండగలమా,,, అన్న భావనతో,,,

మిగితా 19వ పేజీలో

వారాలూప్పము

(గత సంచిక తరువాయా)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యింద్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగాపడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

12వ ప్రసంగము

శబ్దానువిధము, శబ్దానువిధము అగు
సవికల్ప సీమాధి

'ఓం' శబ్దముతో వృత్తిని ఉత్సానము చేసి ప్రైకి తెచ్చి) పరమాత్మనుధ్వానించాలి. ఓంకారముతో పాటు వృత్తికూడా జౌనుత్యాన్ని పొందుతుంది. ఓంకారము శాంతించేదాకా వృత్తి పరమాత్మ యందే నిలిచివుంటుంది. ఓంకారముతో కూడిన వృత్తి వున్నంతసేపూ శబ్దానువిధమైన (శబ్దంతో కూడిన) సవికల్ప సమాధి వుంటుంది. నెమ్ముదిగా ఆలంబనము తప్పిపోతుంది.

శబ్దానువిధ (శబ్దంతో కూడిన) సవికల్ప సమాధికి శబ్దవేభి అయిన (శీకట్లో పైతం గులచూసి బాణం వేయగల) దశరథుని వృత్తాంతం దృష్టాంతముగా చెప్పవచ్చు.

ఒకప్పుడు దశరథుడు నేటకు వెళ్ళాడు. అతడు కటిక శీకటిలో ఒక సీటికొలను సమీపంలో వున్న ఒక పాద వెనుక

కూర్చ్చిని వున్నాడు. ఇంచుమించు తెల్లవారురూమున నాలుగు గంటలకు శ్రవణాలు సారకాయ బుర్ర తీసుకొని తల్లిదంత్రులకు సీటిని తీసుకువెళ్లడానికి వచ్చాడు. అతడు సీరు నింపుకుంటూ వుండగా బుడబుడమనే శబ్దము వచ్చింది. అది దశరథుడు విన్నాడు. ఏ ఏనుగో తొండముతో సీరు త్రాగుతోందని భావించాడు. వెంటనే ధనుస్సును ఎక్కుపెట్టి శబ్దాన్ని బట్టి గులచూసి బాణమేసి శ్రవణానికి ఉట్టాడు.

ఈ సంఘటనలో 'బుడబుడ'మనే శబ్దముతో వినికిడికి సంబంధించిన ఇంటియం (చెవి) తన్నయత్వం చెంబింది. శబ్దము చేసే వ్యక్తితో వృత్తికి వృత్తికి సంబంధముంది. అలాగే ప్రణవరూపమైన (ఓంకార రూపమైన) శబ్దంతో శ్రీత్రేంద్రియానికి (వినికిడికి సంబంధించిన ఇంటియమైన చెవికి) సంబంధమున్నది. బ్రహ్మముతో వృత్తికి సంబంధముంది. ప్రణవరూపమైన శబ్దము చేత

అనువిద్ధమైన (కూడిన) బ్రహ్మరూపమైన లక్ష్మీన్ని భేటించువచ్చి వేదాల ఆజ్ఞ, వృత్తి శబ్దానువిద్ధమైనంతవరకూ (శబ్దానువిద్ధమువడం అంటే శబ్దంతో కూడి పుండడం) శబ్దవేధమునబడుతుంది.

ఓం శబ్దము ఆగినప్పుడు వృత్తి మాత్రము పుంటుంది. అది శబ్ద - అనసువిద్ధము - అంటే శబ్దరహితము. శబ్ద - అనసువిద్ధమైన వృత్తి సత్కృప్తధానమౌతున్నకొణ్ణి సూక్ష్మత్వాన్ని పాందుతుంచి 'సూక్ష్మయా సూక్ష్మదల్యభః' అని కూడా శృతిలో (వేదంలో) చెప్పబడింది. సూక్ష్మతి సూక్ష్మమైన దృష్టి కలవాడు మాత్రమే పరమాత్మను దల్యించగలడు. వృత్తి అతిసూక్ష్మమై శుద్ధసత్త గుణమయమైనప్పుడు ఆవరణ భంగమౌతుంది.

దృశ్యానువిద్ధము దృశ్యాలనువిద్ధము అయిన సవికల్ప సమాధి

దృశ్యానువిద్ధమైన (దృశ్యంతో కూడిన) సవికల్ప సమాధి పద్ధతి మాండుక్యోపనిషత్తులో చెప్పబడింది. 'ఓం ఇత్యేదక్షరమిదం సర్వమ్'. 'ఓం' అనబడు ఆక్షరమే ఇదంతా! ప్రత్యక్ష ప్రమాణ విషయమైన ఈ జగత్తు అంతా 'ఓం' కార రూపము.

'సర్వం ఖల్యిదం బ్రహ్మ తజ్జలానితి శాంత ఉపాసీత' అని చాందోగ్యము చెబుతున్నది. ఈ నామరూపాత్మకమైన జగత్తు అంతా బ్రహ్మము. ఎందుకంటే ఈ జగత్తు దాని నుండి పుట్టింది. దానియందే పెరుగుతుంది. దానియందే లయమౌతుంది. కాబట్టి శమదమాధి సాధనాలను సంపూర్ణంగా దానిని ఉపాసించు.

అందువలననే నామరూపాలను పరిత్యజించి** అస్తి, భాతి, ప్రియరూపమైన బ్రహ్మములో వృత్తిని కలుపు. ఈ విషయంలో మత్స్యవేధమును దృష్టాంతంగా గ్రహించవచ్చు. అర్ఘనుడి మత్స్యయంత భేదన పద్ధతి ఇది - సీటి కుండము మధ్యలో ఒక స్తుంభము పుంటుంది. ఆ స్తుంభానికి మధ్యలో ఒక త్రాసు పుంటుంది. ఆ త్రాసు సిబ్బులో నిలబడి శలీరాన్ని సమస్తానంలో సమంగా నిలపాలి. స్తుంభము పైభాగంలో

ఒక బంగారు చేప వేలాడచియబడి వున్నది. అది గిరగిర తిరుగుతోంది. అలా తిరుగుతున్న చేప యొక్క ప్రతిజింబం సీటిలో పడుతున్నది. ఆ ప్రతిజింబాన్ని చూస్తా ఆ చేపను బాణంతో కొట్టాలి.

అలాగే శలీరాన్ని సమస్తానంలో నిలిపి అర్జునుడు ఆ మత్స్యాన్ని (చేపను) భేటించాడు (బాణంతో కొట్టాడు).

ఈ దృష్టాంతంలో కన్ను అనే ఇంటియ సంబంధం ప్రతిజింబంతో కలిగింది. వృత్తికి జింబంతో సంబంధం కలిగింది. సిద్ధాంతంలో నామరూపాలతో కన్నులను (నేత్రాలను) కలిపి, అస్తి, భాతి, ప్రియ రూపమైన బ్రహ్మాన్తి వృత్తిని కలపాలి. నామరూపాలతో కన్నులకు సంబంధం వున్నంతవరకు దృశ్యానువిద్ధ సవికల్ప సమాధి పుంటుంది. నామరూపాల నుండి వృత్తి తప్పకొని అస్తి, భాతి, ప్రియ రూపమైన బ్రహ్మాన్తి మాత్రము సంబంధం కలిగివున్నప్పుడు దృశ్యానువిద్ధమైన (దృశ్యానికి అతీతమైన) సమాధి అనబడుతుంది. అభ్యాస పరిపూర్వకం వలన రూపమనే ఆలంబన లేకపోయినా వృత్తి బ్రహ్మత్వాన్ని పాందగలుగుతుంది. అంటే అస్తి, భాతి, ప్రియ రూపమైన బ్రహ్మాన్ని ధ్యానించగలడు.

ధ్యానము యొక్క పరిపక్వమైన స్థితి సవికల్ప సమాధి. సవికల్పసమాధి యొక్క పరిపక్వవస్తు నిర్వికల్ప సమాధి. నిర్వికల్ప సమాధి రెండు రకాలు - అద్వైత భావన, అద్వైత అవస్థ. నిర్వికల్ప సమాధి జ్ఞానానికి కారణము.

సమాధికి తీవ్ర వైరాగ్యము అవసరము

వైరాగ్యమును పాంది ఏకాంతంలో కూర్చుని ధ్యానించాలని చెప్పబడింది. కారణం వైరాగ్యం కలుగునంతవరకు సమాధి సిద్ధించదు. తీవ్ర వైరాగ్యము కలవాడికి సమాధి స్థితి కలుగుతుంది. 'తీవ్ర సంవేగానామాసన్మః సమాధి లాభః' అని యోగ సూత్రంలో వున్నది. తీవ్ర వైరాగ్యము కలవాడికి సమాధి స్థితి కలుగుతుంది.

**ప్రపంచంలో ఐదు అంశాలుంటాయి - అస్తి (ఉనికి), భాతి (ప్రకాశం), ప్రియం (ఆనందం), నామం, రూపం. మొదటి మూడు బ్రహ్మానికి సంబంధించినవి (సత్త - చిత్త - ఆనందం). మిగిలిన రెండూ జగత్తుకు సంబంధించినవి (నామ, రూపాలు).

ఈ లోకానికి, పరలోకానికి సంబంధించిన విషయాలన్నింటిపట్ల కాకిరెట్టపట్ల లాగా రాగభావము కలిగి వుండడం తీవ్ర వైరాగ్యము. ఆ తీవ్ర వైరాగ్యము కలవానికి సమాధి స్థితి లజస్తుంది. ఈ వైరాగ్యము లేనిదే సమాధిని అభ్యసించేవాడికి సిద్ధి కలుగదు. ఇలా అభ్యసించే వాడిని శాస్త్రంలో 'అవివేకి' అంటారు.

తీర్థీ॥ మాతురంకగతో బాలో
గ్రహీతుం చంద్రమిచ్ఛతి ।
యథా యోగం తథా యోగీ
సంత్యాగేన వినాశబుధః ॥

భావం: తల్లి ఒడిలో వున్న బాలుడు చంద్రుడిని పట్టుకోవాలనుకుంటాడు. అలాగే అవివేకి అయిన యోగి సలిగ్గా త్యాగము మొంద వాటిని అనుష్ఠించకుండానే యోగసిద్ధిని పాందాలనుకుంటాడు. తన పట్ల పూర్ణవైరాగ్యము లేనిదే తాను ధ్యానము మొంద అభ్యసాలను చేసినట్లయితే ఏ విధంగానూ సిద్ధిని పాందడు. కాబట్టి అనిత్యములైన పదార్థాలన్నింటిపట్ల దోషదృష్టిని కలిగివుండి పూర్ణవైరాగ్యాన్ని సంపాదిస్తూ ధ్యానాభ్యసాన్ని చేయాలి.

అప్పటికి చిత్తము ఏకార్థము కాకపోతే నిరాశ చెందకూడదు. ఈ విషయంలో శ్రీ గౌడపాదాచార్యులవారు ఇలా చెప్పారు -

తీర్థీ॥ ఉత్సేక ఉదథీర్ఘద్వత్సురార్థేషై జిస్సునా
మనసో నిర్పహస్తద్వధ్యవేద హలభేదతః ॥

భావం: గడ్డి పరక మొదలుతో (కుశాగ్రంతో) సముద్రంలోని జలాన్ని ఒక్కిక్క బోట్టు తోడివేయడం ఎంత శ్రమతో కూడిన పనో మనోనిర్పహం కూడా అటువంటిదే !

ఒకానొక పక్కి సముద్రపు ఒడ్డున మేడ కట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించింది. అప్పుడు ఆడపక్కి దానితో చెప్పింది - "సముద్రానికి దూరంగా వున్న చెట్ల దగ్గర మేడ కట్టుకుండాము. లేకపోతే సముద్రం పాంగి ఇల్ల కొట్టుకొని పోతుంబి!"

అప్పుడు మగపక్కి గర్వంగా ఇలా అన్నాబి - "సముద్రానికి నా ఇంటిని కొట్టుకు పోయింతటి శక్తి వుందా? ఇల్లను కొట్టుకొని పోతే నేను సముద్రానికి తగిన బుట్టి చెబుతాను!" అలా చెప్పి ఆ పక్కి ఇటుకలను పేర్చింది.

తరువాత సముద్రము పొంగిపక్కి భవనము ఇటుకలతో సహా కొట్టుకుపోయింది. పక్కి క్రోధంతో సముద్రమంతటిని ఎలాగైనా ఎండగొట్టులని నిశ్శయించుకున్నాబి. ఆడపక్కి, ఆడపక్కి ఒక్కిక్క ఇసుక రేణువును ఒడ్డు నుండి తీసుకువెళ్లి సముద్రంలో పడవేస్తా సముద్రము నుండి ఒక్కిక్క బోట్టు నీటిని తెచ్చి బయట విడుస్తూపున్నాయి. ఆ ఇద్దరు అలా తీవ్రంగా శ్రమించటం చూసి ఆ జాతి ఇతర పక్కలన్నీ పచ్చి ఆ సముద్రాన్ని ఎండగొట్టుడానికి ప్రయత్నించసాగాయి.

ఆ జాతి పక్కలు చేసే ప్రయత్నాన్ని చూసి మిగిలిన అన్ని జాతుల పక్కలు కూడా పచ్చి సముద్రాన్ని ఎండగొట్టుటానికి ప్రయత్నించాయి.

పక్కలన్నీ ఇలా శ్రమిస్తా వుండగా నారద మహాల్చి అటువైపుకి వచ్చాడు. అన్ని జాతుల పక్కలు ఆక్కడ గుమిగూడి వుండడం చూసి ఆయన ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆయన వైకుంఠానికి వెళ్లి గరుత్వంతునితో యిలా అన్నాడు - "భూలోకంలో నీ పక్కలన్నీ తీవ్రమైన శ్రమ చేస్తూ వుంటే నీవు ఏకాంతముగా వైకుంఠంలో కూర్చోవడం భాగుందా?"

నారదుని మాటలు విని గరుత్వంతునికి పొరుపమెచ్చింది. అతడు ప్రచండ స్వరూపాన్ని ధరించి, ఆక్కడికి వచ్చి తన రెక్కలతో సముద్రాన్ని అల్లకల్లోలం కావించాడు. గరుడుని రెక్కల వేగాన్ని భరించలేక వరుణదేవుడు ప్రత్యుషమై క్షమాపణ కోరాడు. గరుడుడు క్రోధంతో ప్రశ్నించాడు - "ఈ పక్కి ఇటుకలను నీవెలా దొంగిలించావు?"

వరుణదిలా అన్నాడు - "ఈ పక్కి గీపులు పోతూవున్నాడు. అందుకని వినోదానికి అలా చేశాను".

అప్పుడు సముద్రుడు ఆ పక్కి భవనాన్ని యథాప్రకారం తిలిగి నిల్చించి ఇచ్చాడు.

తాత్పర్యమేమంటే బలాన్ని ఉపయోగించి ప్రయత్నిస్తే ఈ జగత్తులో లభించినది ఏదీ లేదు.

స్వా॥ని॥: ధ్యానయోగము చాలా కష్టము. సన్మానులకు కూడా తెలియదు. ఇక గృహస్తులు ఎలా చేయగలరు?

స్వా॥ప్ర॥ : మన డాక్టరుగారు సన్యాసి లాంటివారే. ప్రస్తుతం వానప్రస్తంలో వున్నారు. ఆయన చేయగలరు.

డా॥లల్లు : అడవులలో వుంటూ వానప్రస్త ధర్మాన్ని పాటించేవాడు వానప్రస్తుడు. నేను వానప్రస్తుడినా? నేను ఇంట్లోనే వున్నాను.

స్వా॥ప్ర॥

తోల్లో వనేషు దోషాః ప్రభవస్తి రాగిణాం
గృహేషు పంచేంతియ నిర్గహస్తహః ।
అక్కుత్సైకర్మణి యః ప్రవర్తతే,
నివృత్తరాగస్య గృహం తపోవనమ్ ॥

అని శాస్త్రము చెబుతోంది.

భావం: రాగము కలవాలకి అడవులలో కూడా దోషాలు కలుగుతాయి. ఇంటీలోనే వుండి పంచేంతియాలను నిర్గహము చేయడమే తపస్సు. నిందకు అవకాశమిచ్చే పనులలో నిమగ్నులవకుండా రాగరహితులుగా వుండే వాలకి ఇల్లే తపోవనము.

కొంతమంది వైరాగ్యము కలుగకుండానే సన్యాసం తీసుకుని అడవులలోకి వెళ్లారు. మరము మొ॥న వాటిని సంపాదించి సకల సాఖ్యాలను అనుభవిస్తారు. సన్యాసులు చేయకూడని నింబింపదగిన కర్మలను (ప్రసులను) చేస్తారు. అనేక రకాలుగా పాపాన్ని పెంచుకుంటారు. అలాగే అనేకమంది గృహాస్థులకు లోపల వైరాగ్యము వుండడం వలన సకల భోగాలను త్యజించి వారు ఇంతియనిర్గహము చేస్తారు.

నేను కీ॥శ॥ 1900 వ సంవత్సరంలో హృషికేశ్ కి వెళ్లాను. అక్కడి తపోవనంలో చాలామంది సాధువులు, సన్యాసులు వున్నారు. వారు యాత్రికుల నుండి అనేక మోసపూరితమైన ఉపాయాలతో ధనముసంగ్రహించేవారు. ఎంతో వైభవముతో కాలము గడిపేవారు. నేను కీ॥శ॥ 1900వ సంవత్సరంలో కచ్ నుంచి వెళ్లేటప్పుడు మోరజీ నగరంలో సేర్ పాపట భాయి దగ్గర ఆగాను. ఆయన ఊరి బయట ఆశ్రమం కట్టుకొని తన ఇంటి బాధ్యతలన్నింటిని తన కుమారునికి అప్పగించి భగవంతుని ధ్యానిస్తా కాలక్షేపం చేసేవాడు. శంకరలాల్ శాస్త్ర అనే ఆయన వద్ద పురాణ శ్రవణము చేసేవాడు. శంకరలాల్ శాస్త్ర

విద్యాంసుడు మాత్రమే కాదు. గొప్ప సాధువు కూడాను. ఒక రోజున శాస్త్రగారు తన డాబా మీద కూర్చుని వున్నారు. ఆ సమయంలో ఎవడో బిక్షకుడు అక్కడికి వచ్చాడు. కీంచిభాగంలో అతని రాకను గుల్తించేవారు ఎవరూ లేరు. కాబట్టి అతడు ఇంటిలోకి ప్రవేశించి చేతికి అంచిన చెంబు తీసుకొని వెళ్లిపోతున్నాడు. శాస్త్రగారు పైన కూర్చుని ఇదంతా చూస్తూ వున్నారు. వెంటనే వారు కీంచికి బిగిపచ్చి ఆ బిక్షకుడిని వెనకకు తీసుకొని వచ్చారు. అతనిని బుజ్జగించి ఒక కంచము, చెంబు నిండా నెయ్య యిచ్చి అతనిని సాగనంపారు.

ఇటువంటి వాలకి ఇల్లే తపోవనము.

తర్వాత సాయంకాలము ప్రకాశానందుల వాలని తీసుకొని డా॥లల్లుభాయి మొ॥నవారు జీతపురము వెళ్లారు.

~ 12వ ప్రసంగము సమాప్తము ~

- సేవేపం

**పూజ్య గురుదంపతుల కల్యాణ
వైభోగ మహార్థత్సపం!!**

15వ పేజీ తరువాయి

అదేరోజు సాయంత్రం హరతి అనంతరం “శ్రీ సలిసీస్టియ కూబిపూడి నృత్య నికేతన్” ఒంగోలు వాలచే “శ్రీ శిలిడి సాయి దివ్యచలతం” నృత్యరూపకం ప్రదర్శించబడింది. ఆ రూపకం చాలా అద్భుతంగా ప్రదర్శించబడింది. నవ దంపతులు పూజ్యశ్రీ అమృగారు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఈ వినోద కార్యక్రమాన్ని ఆనందంగా తిలకించి, అందులో పాల్గొన్న చిన్నారులని తప్పక ఆశీర్వదించి వుంటారు అనుకోవడంలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. ఉత్సవం చివరగా వాలద్దులని పక్కపక్కన కూర్చీపెట్టి హరతి యస్తుంటే, చూడడానికి రెండు కళ్ళు వాలలేదు. ఆ రోజు వారు ధరించిన మాలలు మలింత శోభాయమానంగా వున్నాయి. నిజంగా వాలి దివ్యమంగళ మూర్తులను చూస్తున్నామన్న ఆనందంలో అందరూ ఓలలాడారు. మళ్ళీ తిలిగి వచ్చే సంవత్సరం తప్పకుండా అందరం కలిసి మలింత భక్తిశ్రద్ధలతో ఈ ఉత్సవం జరుపుకుండాం అన్న దృఢసంకల్పంతో అందరూ తిరుగు ప్రయాణమయ్యారు. ●

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఓం సమర్థ సద్గురు శ్రీ భరద్వాజుజాయ నమః

1. శ్రీమాన్ అనంతాచార్య

శ్రీ భరద్వాజు మాస్టరుగారు, మాతృశ్రీ ఆలివేలుమంగ తాయారుగార్ల కళాషం కర్యాలు జిల్లా బనగానపల్లి పట్టణంలో 1975వ సంవత్సరం, మాల్చి వె తేచిన వైభవోపేతంగా జలగించి. విపాహోనంతరం విజయవాడలో శ్రీ మాస్టరుగాలి తండ్రిగారైన శ్రీ అనంతాచార్యులవారి గృహంలో బంధుమిత్రులు మధ్య నవ వధూవరులకు 'విందు' జలగించి. అటు తర్వాత మాతృశ్రీ ఆలివేలుమంగమ్మగారు విజయవాడలో శ్రీ అనంతాచార్యులవారి గృహంలో కొంతకాలమున్నారు.

శ్రీ అనంతాచార్యగారు తమ కుమారులు ఉద్యోగస్థులై జీవితాలలో స్థిరపడి, ఉద్యోగాల్లాగా వేరు వేరు ఊర్లలో పుంటుండగా, తాము మాత్రం తమ జీవితంలో తామెక్కువగా గడిపిన విజయవాడలోనే ఒంటరిగా పుండేవారు. అప్పుడప్పుడు పిల్లల వద్దకు వెళ్లి రోజులు పుండి తిలిగి విజయవాడ వస్తుండేవారు.

విపాహోనంతరం అనంతాచార్యగాలింటిలో పున్న సమయంలో ఆయన ఒకరోజు తమ కోడలు శ్రీమతి ఆలివేలుమంగ తాయారుగాలితో, "నాలుగైదు రోజులనుండి శ్రీ శిలిడీ సాయిబాబాగారు ప్రతిరోజు నా వద్దకు వస్తున్నారమ్మా వచ్చి, కొంచెంసేపు నాతో మాట్లాడి నాలోకి వెళ్లిపోతున్నారు. ఇటగి! ఇవాళ కూడా - యింతకుముందే వచ్చారు" అని చెప్పారు. ఆమెకు ఆయన మాటలు ఎంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించాయి. "బాబా రావడమేమిటి? రావటమే కాదు, వచ్చి, ఆయనతో మాట్లాడి ఆయనలోకి వెళ్లిపోవటమేమిటి?" అనుకున్నారామె. అయితే శ్రీ అనంతాచార్య అప్పుడు ఆమెతో అంతకుమించి వివరాలేమీ చెప్పలేదు. ఆ తర్వాత కొఢి నెలలకు శ్రీ అనంతాచార్య విద్యానగర్ వచ్చారు. విద్యానగర్ లో ఒకనాడు శ్రీ భరద్వాజు మాస్టరుగాలింటీల్ని లోపలిగబిలో శ్రీ మాస్టరుగారు, శ్రీ అమృగారు, శ్రీ అనంతాచార్యులవారు, నేను (రవయిత్తి) కూర్చునిపున్నాము. శ్రీ అనంతాచార్యులవారు, శ్రీ భరద్వాజు మాస్టరుగారు, ఏవో

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

విషయాలు మాట్లాడుకొంటుంటే నేను, శ్రీ అమృగారు వింటూ కూర్చున్నాము. మాటల మధ్యలో శ్రీ అనంతాచార్యులవారు,

"భరద్వాజా! విజయవాడలో కొఢి రోజుల క్రిందట శ్రీ సాయినాథుడు నాకు ప్రత్యక్ష దర్శనమిచ్చారు. నా దగ్గరకు వచ్చి నాతో కొంతసేపు

సంభాషించి చివరకు నాలో లీనమైపోయారు” అంటూ ఎంతో సంతోషంగా ఆనాటి ఆ సన్నివేశాన్ని మొదటి నుండి చివలి వరకు కళ్ళకు కట్టినట్లుగా వల్లించి చెప్పారు.

మహాత్తర సన్నివేశం యిం క్రింది విధంగా వుంది-

అది విజయవాడ నగరంలోని శ్రీ అనంతాచార్యులవారి నివాస గృహం, సాయంత్రం అయిదు గంటల సమయం. 75సం॥లపయస్సుగలానంతాచార్యుతనగబిలో మంచంపై కూర్చుని వున్నారు. ఇంతలో తలపు చప్పుడవటంతో వాకిలి వైపు చూశారు. పాడవైన కఫ్ఫి ధలించి, తలకు గుడ్డ కట్టుకొని వున్న ఆజానుబాహువు దివ్య తేజస్వతో వెలిగిపోతున్న శ్రీ సాయినాథుడు వాకిలి తలపు తెరచుకొని లోపలికి వస్తున్నారు. ఆయన నేరుగా నడచుకొంటూ వచ్చి అనంతాచార్యులవారి ప్రక్కనే మంచంపై కూర్చున్నారు. శ్రీ అనంతాచార్య బిర్మంతు లయ్యారు. అప్పుడు శ్రీ సాయినాథునికి శ్రీ అనంతాచార్యులవారికి మధ్య ఈ క్రింది విధంగా సంభాషణ జరిగింది -

శ్రీ సాయినాథులు చిరునవ్వుతో శ్రీ అనంతాచార్యులవారిని చూస్తూ “వచ్చాను” అన్నారు. ఆశ్చర్యం నుండి కొంచెం తేరుకున్న శ్రీ అనంతాచార్య “మంచిది. ఏమిటిలా వచ్చారు?” అని ప్రశ్నించారు.

శ్రీ సాయినాథులు: రావాలనిపించి వచ్చాను. ఏం? రాకూడడా? రావడ్డంటావా?

శ్రీ అనంతాచార్య: మిమ్మల్ని రాకూడడని ఎవరంటారు? మీరు వస్తే మంచిదే కదా! మీ రాక అందరూ కోరదగినదే కదా!

శ్రీ సాయినాథులు : నీ కోసం వచ్చాను. నీ దగ్గరికి రావాలనిపించింది. వచ్చాను.

శ్రీ అనంతాచార్య : నా కోసం వచ్చానంటున్నారు. నేను మీకు ఎన్నడూ పూజ, పునస్మారాలు చేసి ఎరుగను. అటువంటి నా దగ్గరకు రావాలని మీకు ఎలా అన్వించింది?

శ్రీ సాయినాథులు: మంచి హృదయం చూసి నీ దగ్గరకు రావాలనిపించింది.

శ్రీ అనంతాచార్య : అయినా మిమ్మల్ని నిరంతరం నేనించుకొనే వ్యాసు, భరద్వాజ వుండగా వారి దగ్గరకు వెళ్ళకుండా ఎన్నడూ మిమ్మల్ని స్ఫురించని నా కోసం రావడం ఆశ్చర్యంగా వుంది.

శ్రీ సాయినాథులు: నాకు అటువంటి ప్రాముఖ్యత లేపీ

లేవు. నాకు ఎప్పుడు ఎవలి వద్దకు రావాలనిపిస్తే, వారి వద్దకు వస్తాను. నీ సద్గుణాలు, నీ మంచి మనసు వలన నీ దగ్గరకు రావాలని పించించి. వచ్చాను.

శ్రీ ఆవంతాచార్య : అలాగా! చాలా సంతోషం.

శ్రీ సాయినాథులు: నీ కోసం వచ్చాను. నిన్ను విడచి వెళ్ళను. నేను నీ లోపలకు వెళ్ళి ఎప్పుడూ అక్కడే వుండిపోతాను.

అంటూ శ్రీ సాయినాథులు లేచి నిలబడి నవ్వుతూ శ్రీ అనంతాచార్యులవారి భుజాలను తమ బాహువులతో చుట్టి, ఆయనను కౌగలించుకొన్నారు. క్రమంగా శ్రీ సాయినాథుడు సూక్ష్మరూపం దాళ్ళి నేరుగా ఆయన చాతీలోనుండి ఆయన శలీరం లోపలకు వెళ్ళి ఆయన హృదయస్థానంలో లీనమైపోయారు. శ్రీ అనంతాచార్య అంతులేని పారవశ్యంతో స్థాయివులా కూర్చుండిపోయారు. ఆనందాతిరేకంలో ఆయన కన్నలనుండి కన్నిరు ధారలుగా ప్రవించింది. అలా ఎంతోసేపు గడచిన తర్వాత ఆయన బాహ్యస్ఫుతిలోకి వచ్చారు.

ఆ సన్నివేశాన్నంతా వివలించి ఆ తర్వాత శ్రీ అనంతాచార్య- “భరద్వాజా! ఈ సన్నివేశం తలచుకొన్నప్పడల్లా నాకు అంతులేని సంతోషానుభూతి కలుగుతుంది. ఆ మితిమీలన ఆనందంలో ప్రతిసారీ నాకు కళ్ళసీళ్ళస్తాయి” అంటూ, శ్రీ మాష్టరుగారి కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ, విష్ణులన తమ కళ్ళను చిన్న పిల్లలా అమాయకంగా వేలుతో చూపుతూ “చూడరా! చూడు! నా కళ్ళనుండి ఎలా కన్నిళ్ళ వస్తున్నాయో చూడు!” అన్నారు. మేమంతా వల్లిస్తున్న ఆయన నేత్తాలను విస్మయంతో చూస్తుండిపోయాము.

భగవంతుని ప్రత్యుష సాక్షాత్కారాన్ని పాందటమే కాదు, భగవంతుడు తనకై తానే శ్రీ అనంతాచార్యులవారి హృదయంలో ప్రతిష్టితమైన అపూర్వ సంఘటనను విన్న తర్వాత సౌక్షమ్యాత్మ భగవంతుని తమలో దాచుకొన్న శ్రీ అనంతాచార్యులు తపస్సు పలించిన బుఝివర్యునిగా నాకు గోచరించారు. అటువంటి శ్రీ అనంతాచార్యుల వారి స్వరం వుండగా వారి పుస్తరం, సకల పాప వినాశకం, వారికి భక్తితో అంజలి ఘటించి ధన్యలమౌదాము.

★★ | ★★

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి

జీవితం మరియు బ్రహ్మలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఒ జిత్ పూర్ లో అమ్మ తన గులంచి తాను వ్యక్తపరచుకున్న రోజు అమ్మ మేనమామలైన నిశికాంత భట్టాచార్య, జానకీబాబు కూడా అమ్మ యింట్లో పున్నారు. అమ్మ తనకు తాను బీళ్ళార్ఘపాణం చేసుకున్న తర్వాత కొన్ని నెలలపాటు ప్రతిరోజు నియమవిష్టాలతో జపతపాదులు చేస్తుండేవారు. అవస్థి పూర్తయిన దాకా అమ్మ మంచినీరు కూడా తీసుకునేవారు కాదు. ఒకరోజు అమ్మ బాహ్యాదృష్టిలో లేక, ఒక అలోకిక స్థితిలో జపతపాదుల అనుష్ఠానంలో నిమగ్నులై పున్నారు. నిశికాంత భట్టాచార్యాకుటుంబపెద్దలలోకరు. ఆయన ఎదుట శ్రీ భోలానాథ్ గారు కూడా ఎంతో వినయ విధేయతలతో వ్యవహారిస్తారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ కూడా పెద్దల ఎదుట మేలి ముసుగు కూడా తొలగనివ్వక ఎంతో విధేయతతో వ్యవహారిస్తారు. ఆ రోజు అమ్మ అనుష్ఠాన సమయంలో ఒక అలోకికస్థితిలో పున్న సమయంలో

ఆమె ఒంటిపై దుస్తులు కూడా అస్తుష్టుంగా పున్నాయి. తలపై మేలి ముసుగు కూడా లేదు. అయినా అమ్మలో ఎటువంటి సిగ్గు, సంకోచము వ్యక్తం అవటం లేదు. అమ్మను ఆ స్థితిలో చూసిన నిశికాంత గారు కొంత అసహానానికి లోషై భోలానాథ్ గాలిని పిలిచి ఆయనతో “ఈమెకు బీళ్ళా స్వీకరణ వంటిపి యేఫీ జరగలేదు కదా. అది జరగకుండా యి జపం, అనుష్ఠానం యెందుకు చేస్తున్నది? బీళ్ళార్ఘపాణం లేకుండా యివస్తు యేమిటి? ఆమెకు తెలియకపోతే నువ్వేనా చెప్పువచ్చు కదా!” అంటూ కోపంగా గట్టిగా మాట్లాడుతుంటే ఆ మాటలు విన్న అమ్మ వైఖలి ఒకసాలిగా మారిపోయింది “ఏమిటిరా! నువ్వు యేమి మాట్లాడుతున్నావురా?” అని అరుస్తుంటే నిశిబాబు అవాక్కె నిలబడిపోయాడు. కోపంతో అమ్మ కళ్ళు యెర్పబారాయి. నిశిబాబు భయంతో గజగజ పణికిపోయాడు. కొంతనేపటికి కొంత తమాయించుకొని చేతులు

జోడించి “అసలు మీరెవరు?” అని అడిగాడు. అప్పుడు అమ్మ నోటి నుండి ‘పూర్ణబ్రహ్మ నారాయణుడు’ అన్న మాట వెలువడింది. అప్పుడు భోలానాథ్ గారు కూడా అమ్మ ఎదుటగా వచ్చి నిలబడి “నిజంగా నువ్వు ఎవరో చెప్పు” అన్నారు. ఈసాల అమ్మనుండి ‘మహాదేవి’ అన్నమాట వ్యక్తం అయింది. అందరూ అమ్మను ఆ అలోకిక స్థితిలో చూస్తూ మైమలిచిపోయారు. ఆ రోజు యెవరూ ఆఫీసులకు కూడా వెళ్ళకుండా రోజంతా అమ్మన్నిధిలోనే పున్నారు. అమ్మతో సంభాషిస్తూ కాలాన్ని మరచిపోయారు. మధ్యలో మరొక చర్చ వచ్చింది. అదేమిటంటే అమ్మ ఒక్కిక్కసాల ఒక్కిక్క రకంగా తన గులంచి చెబుతున్నారు. ఒకసాల ‘మహాదేవి’ అని మరొకసాల ‘పూర్ణ బ్రహ్మ నారాయణు’ అని, యింకొకసాల ‘నారాయణి’ అని - ‘యిలా యిన్ని రకాలుగా చెప్పటానికి గల కారణం యేమిటి?’ అని. ఆ విషయమే వారంతా సూటిగా అమ్మనే

సాయిబాబా మానవత్రిక

అడగటం జరిగింది. అమ్మ యిలా అన్నారు: “అడిగిన వారి భావాన్ని బట్టి, వారి ఆరాధ్య దైవం, ఆరాధనా విధానాలను బట్టి తగినట్లు జవాబు వెలువబడుతుంది. అంతే!”

షాహో-బాగ్ లో వుంటున్న రోజులలో ఒకసారి కొందరు భక్తులతో అమ్మ సమీప ప్రాంతంలోని అడవికి విహారానికి వెళ్లారు. అలా తిరుగుతూ తిరుగుతూ వున్న సమయంలో అమ్మకు యొంతో సన్మిహితంగా వుండే గురుప్రియ అనే భక్తురాలు అమ్మను యిలా అడిగింది: “అమ్మా! నిజంగా మీ స్థితి ఏమిటి? అసలు మీరెవరు?” అని. అమ్మ యేమీ మాట్లాడలేదు. అయితే ఆమె ఆ విషయాన్ని విడిచిపెట్టకుండా అమ్మను ప్రశ్నిస్తూనే వుంది. చివరకు అమ్మ గురుప్రియతో కలిసి దూరంగా ఒక ప్రదేశంలో కూర్చున్నారు. వారు కూర్చున్న ప్రదేశంలో వారికి ఎదురుగా ఒక చిన్న చెట్టు వున్నది. ఆ చెట్టు పేరేమిటో తెలియదు గానీ ఆ చెట్టునిండా వంగపండు రంగులో పున్న పండ్లు గుత్తులు గుత్తులుగా పేలాడుతున్నాయి. అమ్మ ఆ పండు ఒకదానిని కోసి తెమ్ముని గురుప్రియతో చెప్పగా ఆమె పండును కోసి అమ్మ చేతికిచ్చింది. అమ్మ గురుప్రియతో ఒక వేపపుల్లను తెమ్ముని చెప్పి ఆ పుల్లతో ఆ పండుకు చిన్న రంధ్రం చేసి ఆ పండులోని సీలిరంగు రసంలో పుల్లను ముంచి గురుప్రియ అరచేతిలో పుల్లతో ‘నారాయణి’ అని ప్రాశారు. అంతేకాదు, ఈ విషయాన్ని ఎవరికి చెప్పక గోప్యంగా వుంచమని కూడా అమ్మ చెప్పారు. చాలాకాలం తర్వాత అమ్మ తనకై

తానే తన స్థితి గులించి వెల్లడించడం జరిగిన తర్వాత అమ్మ అనుమతితో గురుప్రియ ఆనాడు అడవిలో అమ్మ తన అరచేతిలో తన స్థితి గులించి ప్రాసి చూపించిన విషయం భక్తులకు చెప్పటం జరిగింది. ఆనాడు అమ్మ ప్రాసిన ఆ వేపపుల్లను ఆ పండును తాను పారవేయకుండా యొంతో భక్తితో పవిత్రంగా దామకున్నానని అవి కొన్నాళ్లకు బాగా యొండిపోయి వున్నాయసి గురుప్రియ భక్తులకు చెప్పింది.

1930 సంవత్సరం. శ్రీ ఆనందమయి మాత జన్మించినోత్పవ వేడుకలు ప్రారంభమైనాయి. వేడుకలు ఆరంభించడానికి ముందే రమణాశ్రమంలో యజ్ఞగ్రింహ స్థాపన, కాళీ ప్రతిష్ట గులించిన నిర్ణయాలు జరిగాయి. రమణాశ్రమంలోని భూగృహంలో కాళీమాతను స్థాపించి జన్మించినోత్పవం రోజున ఆలయాన్ని తెరవాలని నిర్ణయించారు. ఆ రోజు ప్రాతఃకాలం నుండి పూజలు, సేవలు, నివేదనలు, హారతులు అన్ని యథావిధిగా జరిపి, ఆనంతరం మధ్యాహ్నం నుండి కులమత భేదాలు లేకుండా భక్తులందరూ ఆలయ ప్రవేశం చేసి దేవుని సేవించుకోవచ్చని ప్రకటన చేశారు. అదే రోజు సాయంత్రం మరల ఆలయాన్ని శుద్ధచేసి సూర్యాస్తమయానికి ముందుగానే పూజాబికాలన్నీ పూర్తిచేసి ఆలయం మూసివేయాలని మరల సలిగా సంవత్సరం తర్వాత తెరవాలని అమ్మ ఆదేశించారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ జన్మించినోత్పవ వేడుకల సందర్భంగా

భక్తుల కోలాహలం ఆరంభమైంది. ఎందరో కొత్తవారు కూడా పలు ప్రాంతాల నుండి తరలివచ్చారు. యతీవ్ దాదా అనే అమ్మ సన్నిహిత భక్తుడు, అతని సోదరులైన నవతర్ దాదా, జ్ఞాన దాదా అనే భక్తులు కుటుంబ సమేతంగా వచ్చారు. ఈ నవతర్ దాదా కాలాంతరంలో అమ్మ విశేషకృపకు పాతుడైన భాగ్యశాలి. ఇతడు అమ్మ కోసం పిచ్చివాని వలె పలితపించేవాడు. అవివాహితుడుగా వుండిపోయి అమ్మ ఆశీస్తులతో జీవితాన్ని మోక్ష సాధనకు అంకితం చేసిన అద్యప్సపంతుడు నవతర్ దాదా. జ్ఞానదాదా కూడా అవివాహితడే. అతడు శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస సహాదర్యచారిణి అయిన శ్రీ శారదామాత వద్ద బీక్షా ర్ఘంపణం చేసి సాధనలో కొంత పలిషైతి సాధించాడు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ పై అతనికి గల ప్రేమ అపారం.

జన్మించినోత్పవ వేడుకలు ఆరంభమైన తరువాత యజ్ఞగ్రింహ విషయంలో కొన్ని మార్పులు జరిగాయి. ప్రస్తుతం నిర్వహిస్తున్న హాముగుండంలో రాత్రింబగళ్లు ప్రజ్వలిల్లుతున్న యజ్ఞగ్రింహిని ఉద్యాసన కీయ నిర్వహించి, అంతటితో ఆపివేసి, రమణాశ్రమంలో మరలా కొత్తగా యజ్ఞగ్రింహిని రగిలించి దానిని రాత్రింబగళ్లు ప్రజ్వలిల్లుతుండేలాగ యేర్పాట్లు జరిగాయి. అంతేగాక ప్రతిరోజు ఆ హాముగుండం నుండి తీసుకొచ్చిన ఆగ్నీతోనే హామాదికాలు జరగాలని నిర్ణయించారు.

- సచేపం

(గత సంవిక తరువాయి)

బుద్ధ భాగ్యం మృదయము

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

మా నవ మేధస్సు రెండవ దశను యిదివరకే చేరుకుంటిన వస్తువుల గూర్చిన విస్తారమైన అవగాహనను సాధించినపుటికీ అదంతా భ్రాంతిపూరితమైనదే. బుద్ధుడు చెప్పిన సమ్యక్ స్ఫూర్తి సాధన లోపించినపుడు కొత్త వివరాలతో మనసును నింపుకుంటాము. వాటిని మానవ ప్రయోజనానికి ఉపయోగించుకుంటామేగాని మనవ్యక్తిత్వంలో పరివర్తన కలుగదు. అలా విజ్ఞానాన్ని అతిగా వాడుకోవడం వల్ల వచ్చే అన్నర్థాలను మన నాగలికత అప్పుడే చవిచూస్తున్నాము. పాక్షికమైన అభివృద్ధి వల్ల జాతి కీటం, నాశనము కాలాంతరంలో తప్పవని జీవతాస్తం నిరూపిస్తుంది. భౌతికమైన ప్రయోజనాలకు సంబంధించిన మేధాశక్తిని మాత్రమే సుఖాలను, అధికారాన్ని సాధించుకోవడం కోసం పాక్షికంగా అభివృద్ధి చేసుకోవడమే నేటి మానవుడు చేస్తున్న ప్రమాదకరమైన పారపాటు. ఒక వంక శరీరాన్ని చంపే విధానాలు, మనస్సును చంపే వినోదాలు ఓటి పర్యవసానం. బుద్ధుడు చెప్పిన మధ్యమార్గమే ఈ ప్రమాదాలనుండి మనలను రక్షించగలదు. క్లప్తంగా చెప్పాలంటే మానవ మేధస్సు రెండవ స్థాయిలోనే చవిస్తూ పున్మత్తుతే మానవ జాతికి ఆ నష్టం తప్పదు. కేవలం సమ్యక్ స్ఫూర్తివల్ల మాత్రమే నూతనమైన ప్రగతిని మానవ చైతన్యం పొందగలదు.

“మహాపురుషుడంటే ఎవరు?” అని ప్రశ్నించిన శలపుత్రునితో బుద్ధుడిలా అన్నారు: “విముక్తి చెంబిన మనస్సు కలవాడే మహాపురుషుడు”. అయితే మనస్సును ముక్తి చెంబించడం ఎలాగ? సాధకుడు శరీరము, భావాలు, వ్యక్తిగత చైతన్యము, మనో విషయాల గులంచి నిర్మిషంగా తత్త్వాఘాపన చేసుకుంటాడు. అలా జీవించేవాని మనస్సు నిర్మిలమై విముక్తిని పొందుతుంది. అలాంటి మనస్సు కలవాడే మహాపురుషుడు. (సంయుక్తనికాయము) బుద్ధుడు దుఃఖ నివృత్తికి చెప్పిన అష్టాంగ విధానంలో 7వ అంశము స్ఫూర్త్యపన్థానము లేక సమ్యక్ స్ఫూర్తి.

ఈ సమ్యక్ స్ఫూర్తిని నాలుగు లక్ష్యాల వైపు పని చేయించాలి. 1) శారీరకము. 2) అనుభవాలు (Feelings) 3) మానసిక స్థితి లేక చైతన్య స్థితి 4) నిర్దిష్టమైన మానసిక అంశాలు లేక చైతన్య అంశాలు. సమ్యక్ స్ఫూర్తి వల్ల కలిగే సంయోగ అవగాహనను సంపూజ్య అంటారు. సమ్యక్ స్ఫూర్తి అనేబి సాధనలోని మానసిక వైభాగిక స్ఫూర్తిని ప్రాప్తిస్తుంది. ఒక పనిచేయవలసి వచ్చినపుడు దానిపై మనకుండవలసిన సంయోగము అనే పదము. సంపూజ్య అనే పదము.

- సశేషం

భ్రాహ్మంగాంధి అనుభవమండపము

శ్రీమతి స్వాతి, గుంటూరు

నా జీవితంలో జిలగిన ప్రతి సంఘటన లోనూ బాబా అనురహం వుంది. ఆయనే నా జీవితంలో ప్రవేశించకవాతే నేను ఏమైపోయేదాన్నో అనిపిస్తుంది. ఆయన అనురహం ఏదో అద్భుతంలాగా కాకుండా, నిరంతరం నా చేయపట్టి నడిపించే విధంగా వుంటుంది.

నాకు 15 సంవత్సరాల వయస్సుడు మా అమ్మకి తలలో నరాలకు సంబంధించిన సమస్యలు వచ్చాయి, దానితో వైద్యులు ఆవిడకి అకస్మాత్తుగా ఏదైనా జిలగే ప్రమాదముందని, బాధ్యతలుంటే తొందరగా తీర్మేసుకోమనీ చెప్పారు. నాకు అప్పుడు పెళ్లి చేసేసారు. 18 వ సంవత్సరంలో నాకు పొప పుట్టింది. అయితే అంతకు ముందు సంవత్సరంలో ఆబార్ఫ్స్ అవడం వల్ల చాలా భయపడి, బాధపడేదాన్ని. అప్పుడు మా ఇంటి దగ్గర శేషమ్మ గారని ఒక ఆంటీ ఉండేవారు. ఆవిడ శ్రీగురుచరిత్ర, శ్రీసాయిలీలామృతము ర్థంధాలు నాకు ఇచ్చి ‘పీటిసి సప్తాహ పారాయణ చేయమ్మ’. తప్పకుండా సీ కోంక నెరవేరుతుంది’ అని చెప్పారు. నేను అలాగే పారాయణలు మొదలుపెట్టాను. శ్రీ సాయిలీలామృతము సప్త సప్తాహాలు పారాయణ చేస్తున్నప్పుడు గర్జవతిని అయ్యాను. చిన్నవయసు అవడం వల్ల ఈసాలి కూడా గర్భం నిలవదేమోనని వైద్యులు అభప్రాయపడ్డారు. 3వ నెలలో ఆసుప్తిలో చేలి కొన్నాళ్ళ వుండవలసి వచ్చింది. అప్పుడు నేను చాలా బాధపడ్డాను. ఆ సమయంలో శ్రీ

శిలడీ సాయినాథులవారు నాకు స్వప్నదర్శనం ఇచ్చి “ఎందుకమ్మా అలా బాధ పడతావ్”, సీకేమీ అవదు సీ జిడ్డును నేను చూసుకుంటాను” అని హామీ ఇచ్చారు. బాబా నాకు అలా స్వప్నంలో భరోసా ఇవ్వడం వల్ల, నేను చాలా ధైర్యంగా ఉండి పారాయణ మాత్రం వదలకుండా చేసుకుంటూనే ఉండేదాన్ని. కాన్నుకి పైవేట్ ఆసుపత్రిలో అయితే డబ్బులు ఎక్కువ అవుతాయి. మా ఆర్థిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా అంత పెట్టుకోవడం కష్టమని ఆలోచిస్తున్నాము. ఆ సమయంలో, అమ్మ సత్సంగానికి ఒకల ఇంటికి వెళితే, అక్కడికి ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో పనిచేసే స్త్రీ వైద్య నిపుణులు వచ్చారు. ఎవరితోనో అమ్మ మా పరిస్థితి చెప్పంటే ఆవిడ విని, తనను తను పలచయం చేసుకుని, తాను పనిచేసే ఆసుపత్రిలోనే నాకు కాన్ను జిలగే అవకాశాన్ని కల్పించారు. ఇదంతా బాబా అనురహం కాక ఇంకేమిటి? నేను కాన్ను కోసమని ఆసుపత్రిలో చేరగానే, మా చుట్టూలు శిలడి వెళ్లి వచ్చి, నాకు ప్రసాదం ఇచ్చిన వెంటనే కాన్ను జిలగింది. చక్కటి ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఇదంతా బాబా అనురహం!! నాకు స్వప్నంలో మాట ఇచ్చినట్టుగానే, నన్ను అడుగడుగుకి కాపాడుతూ, 2004 డిసెంబర్ లో పొపని ప్రసాదించారు.

తర్వాత కొన్ని సంవత్సరాలకి 2015 లో మా నాన్నగాలికి ఆరీగ్యం బాగాలేదు. చాలా మంది వైద్యులు దగ్గర చూపించాం కానీ ఎక్కడా నయం కాలేదు. చివరికి ఆయనకి ‘బ్లడ్ క్యాన్సర్’ అని, ఇంక ఎక్కువ కాలం బ్రతకరని

సాయిబాబా మానవత్తిక

వైద్యులన్నారు. నాకు పిల్లలు పుట్టిన తర్వాత వైవాహిక జీవితంలో కొన్ని సమస్యలు వచ్చాయి. ఆ సమయంలో మా నాన్నగారే నాకు అండదండగా నిలిచారు. అలాంటిది ఆయన లేకపోతే ఎలాగ? అనిపించింది. ఒకరోజు బాబా దగ్గర బాగా ఏడ్చి, మా నాన్న పరిస్థితి ఏమిటని బాబాని అడుగుతూ, శ్రీ సాయిలీలామృతము ర్ఘంథం తెలిచాను. తెరవగానే ‘సద్గుతి’ అధ్యాయం వచ్చింది. ఇంక నాకు అర్థమైపోయింది ఏం జిరుగుతుందో! బిపరీతంగా బాధపడ్డాను టీన్ని తట్టుకునే శక్తిని ప్రసాదించమని బాబాని ప్రార్థించాను. తరవాత మేము కృష్ణమాచాలిగాల హామియో మందు దగ్గర తీసుకున్నాము. ఆ వైద్యుంతో మా నాన్నగారు 14 నెలలు బ్రతికారు. పైగా ఆరోగ్యంగా ఉన్న వ్యక్తిలా మాతో కలసి వున్నారు. అయితే ఆయన ఇక కొన్ని రోజులకి కాలం చేస్తారనగా ఒక స్వప్నం వచ్చింది. ఆ స్వప్నంలో “దత్తస్వామి ముందు నడుస్తున్నారు. వెనకాల నాన్నగాలని నలుగురు మోస్తున్నారు. ఆ వెనక బాబా చాలా మాములుగా నడుస్తున్నారు. పీళ్ళందరూ మా ఇంటి దగ్గర పుండే నాగసాయి మంచిరం లోకి వెళ్లారు. మేమందరం ఆ గుడికి వెళ్లి సేవలు చేసుకుంటూ వుంటాము. అక్కడికి వెళ్ళాక, దత్తస్వామి తన విరుపాంతో లీనమైపోయారు. మా నాన్నగారూ దత్తస్వామి విరుపాంతోకి వెళ్లిపోయారు. ఈ స్వప్నం తరవాత మా నాన్నగాలకి బాబా సద్గుతి కలిగిస్తారని నాకు ఊరటు కలిగింది.

ప్రారంభంలో నేను చిన్న చిన్న పారశాలల్లో ఉపాధ్యాయురాలిగా చేసేదాన్ని. తరవాత పెద్ద పారశాలలో ఉపాధ్యాయురాలిగా స్థిరపడ్డాను. ఇక్కడ నాకు బాబా చేసిన ఇంకొక మేలు ఏమిటంటే, ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితమే చనిపోతుందనుకున్న మా అమ్మసి బ్రతికించి, నా పిల్లలకి అండగా వుంచారు. అందువల్ల నేను ప్రశాంతంగా ఉద్యోగం చేసుకోగలుగుతున్నాను.

నా ఇంటి పరిస్థితులు ఇలా చక్కబెడుతూ, నేను పనిచేసే స్కూల్లో నాకు వచ్చిన సమస్యలను కూడా బాబా పరిష్కరించి నన్ను కాపాడారు. అందులో ఒక సంఘటన,,, 2022 వ సంవత్సరంలో జిలగినది మీతో పంచుకుంటాను. 9వ తరగతి పిల్లలకి విజ్ఞానశాస్త్రం పరీక్ష అయిపోయాక వాళ్ళ పేపర్లు దిచ్చి అలమరాలో

పెట్టాను. మరునాడు వాటిని ప్రధానాధ్యాపకులకి ఇవ్వాలని చూస్తే నేను పెట్టిన చోట ఆ పేపర్లు లేవు. నాకు చాలా భయమేసింది.

నా తోటి ఉపాధ్యాయులందరూ నాకు ధైర్యం చెప్పున్నారు. నన్ను ఆ పారశాలలో అందరూ చాలా అభిమానిస్తారు. వాళ్ళందరూ ఎక్కడ పెట్టావో చూసుకో అంటూ సలహాలు సూచనలు ఇస్తున్నారు. నా స్వపిషయం అయితే అంత బాధ ఉండేబికాదు. 9వ తరగతి పిల్లలు 10వ తరగతిలోకి వెళ్లాలంటే ఆ పేపర్లు వుండాలి. నాకు 3 రోజులు సమయం యచ్చారు అయినా దొరకలేదు. ‘బాబా నువ్వే నాకు శరణ్యం’ అని శ్రీ సాయిలీలామృతము సప్తాహ పారాయణ మొదలుపెట్టాను. అప్పుడు ఒక అద్భుతం జిలగింది. ఎవరికో సి సి కెమెరా చూడాలన్న ఆలోచన వచ్చింది. అందులో కనిపించిన దృశ్యం చూసి మేమందరం చాలా ఆశ్చర్యపోయాము. నాతో పని చేసే ఇంకో ఉపాధ్యాయురాలు నాపై ద్వేషం వల్ల, ఆ పేపర్లని తీసి దూరంగా ఉన్న చెత్తబుట్టలో పడేసింది. ఇదంతా సి సి కెమెరాలో నమోదు అయింది. ముందు నుంచి కూడా నన్ను ఎలాగైనా ఉద్యోగంనించి తొలగింప చెయ్యాలని, నన్ను ఇబ్బంది పెట్టాలని చాలా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు ఆవిడ. బిషయం అందరికి అర్థమయ్యాక, నేను తేలికగా ఊపిలి పీల్చుకున్నాను. ఒక్క సప్తాహ పారాయణ, ఎక్కడెక్కడో కదలికలు తెచ్చింది. ఆమెని వెంటనే ఉద్యోగం నుంచి తొలగించారు. బాబా నన్ను అనుర్పించి నాకు నా పిల్లలకి భుక్తిని ప్రసాదించారు.

ఈమధ్య అంటే ఫిబ్రవరి నెలలో మా ఇంట్లో దొంగతనం జిలగింది. మేము శ్రీరాంగర్ లో వుంటాము. అసలు మా కాలసీకి దొంగలభయమే లేదు. రోజు మా ఇంట్లో అలవాటు ఏంటంటే - భోజనాలు అయిపోయిన తర్వాత నేను, పిల్లలు, అమ్మ అందరం కూర్చుని కాసేపు బాబా గులించి మాట్లాడుకుని గులించి మాట్లాడుకుని అప్పుడు నిద్రపోతాం. అభి ప్రతిరోజు జిరుగుతుంది. ఆ రోజు మాకు తెలిసిన వాలి ఇంట్లో కార్యక్రమానికి వెళ్లిచ్చాము. కొట్టిగా ఆలస్యం అయింది. అయినాసరే కాసేపు కూర్చుని బాబా గులించి మాట్లాడుకుంటూ, చాలా ఆలస్యంగా నిద్రపోయాము. గాలి కోసమని కిట్టికి మొత్తం తెలిచి పెట్టాము. దాని ద్వారా మిగతా 29వ పేజీలో

ఆచార్యని అధ్యాత్మ వీలు

శీమతి శేఖర్, ఒంగోలు

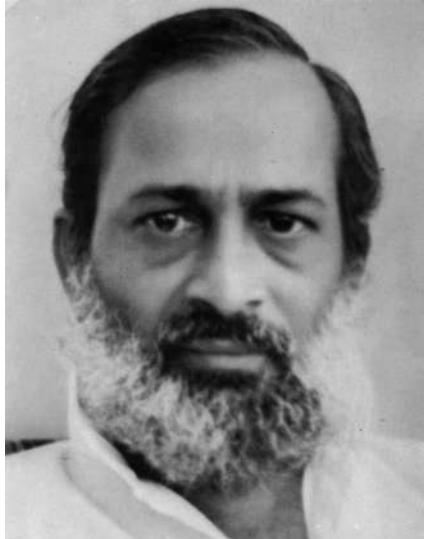
పూర్వాజ్యలీలావైభవాన్ని ఒంగోలు వాస్తవ్యరాలు శ్రీమతి శేఖర్మూర్గారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

నేను పూజ్యలీ మాస్టర్సుగాలి మంబిరంలో నుమారు 18 సంవత్సరాలనుంచి సేవ చేసుకుంటున్నాను. మొదట్లో మా ఇల్ల మంబిరానికి దగ్గరగా వుండేబి. ఒకరోజు ఉదయమే వ్యాయామంగా నడక మొదలుపెట్టి గుడివైపుకు వచ్చాను. అక్కడ కొంతమంది అమ్మాయిలు మంబిరంలో సేవచేస్తున్నారు. నన్ను కూడా పుష్టులు కోయమని, వాకిలి చేయమని సేవ చెప్పారు. ఇక అప్పటినుంచి వాకింగ్ మానేసి ఉదయమే 4 గంటలకు అందరమూ పూజ్యలీ మాస్టర్సుగాలి దగ్గర సేవ చేసుకునేవారము. ముందు బాబా గుడిలో సేవకు వచ్చాను. తరవాత పూజ్యలీ మాస్టర్సుగాలి సమాధి మంబిరం సేవ మొదలుపెట్టగానే ఆయనంటే నాకు బాగా ఇష్టం ఏర్పడిపోయింది. ఇంట్లో అస్త్రి ప్రతికూల పరిస్థితులున్నప్పటికీ నేను ఉదయమే ఆ సేవకు వెళ్లకుండా

వుండలేను. నేను ఏమీ చదువుకోలేదు. కనుక పారాయణ చేయలేను. ఈ సేవ ఒక్కటే నేను చేయగలిగింది.

రోజుం నామం చెప్పుకుంటూ సేవ చేస్తాను. ఆ నామం చెప్పుంటే నాకు చాలా శక్తి వచ్చినట్లుంటుంది. చదువు రాదు కనుక కష్టపడి సమాధిమీద పుష్టులతో ‘సాయి మాస్టర్’ అని ప్రాయడం నేర్చుకున్నాను. ఒకసాి పూజ్యలీ అమ్మగారు ఒంగోలు వచ్చారు. అప్పుడు వాలి దర్శనానికి వెళ్లాను. పూజ్యలీ అమ్మగారు నన్ను దగ్గరకు పిలిచి, నేను ఏమేమి సేవలు చేస్తానో, ఎన్ని గంటలకు సేవకు వెళతానో అడిగారు. అస్త్రి చెప్పాను. సమాధిపై అలంకరణ గులించి అడిగి, ‘సాయి మాస్టర్’ కాదు, ‘శ్రీ సాయి మాస్టర్’ అని ప్రాయమన్నారు. అప్పటినుంచి అదేవిధంగా ప్రాస్తున్నాను.

ఒకసాి స్ఫుర్తులో పూజ్యలీ మాస్టర్సుగారు, పూజ్యలీ అమ్మగారు శివపార్వతులలాగా దర్శనమిచ్చారు. పూజ్యలీ మాస్టర్సుగారు తీశూలం పట్టుకుని పున్నారు. పక్కనే పూజ్యలీ అమ్మగారు ఆకుపచ్చ చీర కట్టుకుని పసుపురాసుకున్న పచ్చటి పాదాలతో

దర్శనమిచ్చారు.

సమాధికి సేవ చేస్తుంటే రెండు మూడుసార్లు కరెంటు ఔక్క కొట్టినట్లుంది. కరెంట్ ఏమైనా పెట్టారేమేనని తోటి సేవకులను అడిగాను. “కరెంట్ ఏమీ లేదు. అలా పూజ్యలీ మాస్టర్ గారు సీకు ఆశీస్సులిచ్చారు!” అన్నారు.

ఒకరోజు సేవకి వచ్చేసులికి రాత్రి వేసిన తెల్లటి వస్తుం పాదాలుండేచోట కుడివైపు మూలకి తడిసివుంది. అక్కడనుంచి సీళ్లు కారుతున్నాయి. కారణమేమిటని చాలా పరిశీలనగా అంతా చూశాను. కానీ ఏమీ

సాయిబాబా మాసపత్రిక

తెలియలేదు. నేను ఆ తీర్థాన్ని తీసుకున్నాను. అలా రెండు మూడుసార్లు జిలగింది. అప్పుడు నాతోపాటు ఇంకొంతమంది వున్నారు. అందరమూ ఆ తీర్థాన్ని తీసుకున్నాము. అది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ప్రసాదతీర్థమే!

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి బోట్టు పెడుతుంటే ఆ అద్దంలోనుంచి నా వెనుక ఎవరో నిలబడినట్లు కనిపించింది. ‘ఇంత పాద్మనేన్న ఎవరిచ్చారబ్బా?’ అనుకుంటున్నాను. ‘బోట్టు పెడుతున్నాను కదా’ అని నేను కదలలేదు. అతనెంతటికి వెళ్లకపోతే పక్కకి జిలగాను. అతను ఎప్పుడూ గుడికి వచ్చేవాడే! కొంతసేపటికి.. అంటే ఉదయం 5:30 గంటల సమయంలో అతనొచ్చాడు! “ఇందాకే కదా వచ్చావు! మళ్ళీ వచ్చావేమిటి?” అని అడిగాను. “ఇందాక రావటమేమిటి? నేను ఇప్పుడే వస్తున్నాను!” అన్నాడు. నేను ఆశ్చర్యపోయి జిలగినందంతా చెప్పాను. “అయితే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నీకు దర్శనం ఇచ్చివుంటారు!” అన్నాడు. నాకు చాలా ఆనందం కలిగింది. ఒకింక్కసారి సమాధినుంచి ఓంకారం వినిపిస్తుంది. సంతోషంతో నమస్కారం చేసుకుంటాను.

మేము ఇప్పుడు సుందరయ్య భవన్ దగ్గర ఇల్లు కట్టుకుని వచ్చేశాము. మా ఇల్లు మంబిరానికి కొంచెం దూరం. ఇబివరకు విన్నకోటలో వున్నప్పుడు నేవనించి వచ్చాక, మా ఇంటినుంచి టిఫిన్, మధ్యహ్నం భోజనం, రాత్రి టిఫిన్.. ఆస్నే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నివేదన పంపించేదాన్ని. ఇప్పుడు దూరం కావడం వల్ల పంపించలేకపోతున్నాను.

ఇక్కడనుంచి దూరమని, తెల్లవారురుమాను ఒంటలగా వెళ్లవద్దనీ ఇంట్లో గొడవ చేస్తారు. అయినా ఆగలేను. ఇప్పుడు ఆటోలో వెళుతున్నాను. అంత ఉదయమే ఇంటిదగ్గరే ప్రతిరోజూ ఆటో దొరుకుతుంది!!

నాతో కూడా మా ఇంటినించి రోడ్స్ట్రోమీద వరకూ రెండు కుక్కలు వస్తాయి. ఒకసారి ఆటో కోసం నిల్చున్నాను. నా ముందునుంచి ఒక ఆటో నేను ఆపమంటున్నా ఆపకుండా వెళ్లిపోయాడు. కొంతసేపట్లోనే వెనుకకు వచ్చి ఆటో ఎక్కించుకున్నాడు. నన్ను గుడి దగ్గర బింపి నాతో ఇలా చెప్పాడు. “నేను మిమ్మల్ని దాటుకుని కొంచెం ముందుకు వచ్చాక నా చెవిలో ఎవరో, ‘అక్కడ పూలు పట్టుకుని నిల్చుని ఒకావిడ వుంది కదా? ఆవిడను ఎక్కించుకో!’ అని మూడుసార్లు చెప్పారమ్మా. అందుకే వెనక్కి వచ్చాను” అన్నాడు! నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిమీద కృతజ్ఞతతో కళ్ళవెంట నీళ్ళ వచ్చాయి.

ఇంతలూ నన్ను పట్టించుకుంటున్న నా తండ్రి దగ్గరకు రాకుండా నేను ఎలా వుండగలను?

ఒకసారి స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “నాకు తలకి స్నానం చేయించు!” అని అడిగారు. విగ్రహారూపంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారున్నారు. నేను తలస్నానం చేయించడం మొదలుపెట్టాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలాగా మాటపోయారు. వాలికి తలంటిపోసి, తల దుఖ్య, బూకాఫీ ఇచ్చాను. చిన్నపిల్లవాడికి తల్లి చేసినట్లు అనిపించింది నాకు!

ఒకసారి స్వప్నంలో సమాధిలో

వున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కనిపించారు. బాగా సన్నగా అయిపోయి చాలా పెద్దాయనలా వున్నారు. వాలికి నా చెయ్య అందించి లేపమంటున్నారు. అటీ స్వప్నం!

మంబిరంలో అప్పుడప్పుడూ ధ్యానం చేసుకుంటూ వుంటాను. అలా ఒకసారి మంబిరంలో ధ్యానం చేస్తూ వుండగా నేను సమాధిలోకి వెళ్లిపోతున్నట్టు అనిపించింది. నేను చనిపోతానేమానని భయం కలిగి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో, “మాస్టరుగారు! నాకు బాధ్యతలున్నాయి కదండి! చనిపోతే ఎలా?” అన్నాను. అలా అన్నానో లేదో! వెంటనే నేను బయటకోచ్చేశాను! నిజంగానే త్వరలో నాకు ప్రాణపాయస్తుసి వచ్చింది. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నాకు ఏమీ కాకుండా కాపాడారు.

ఇలా అనుక్కణం నా వెంటవుండి కాపాడే నా తండ్రి సేవ నా ఊపిలి వున్నంతకాలం చేసుకోగలాలని కోలిక. అలా చేసుకోలేని రోజుల్ని నా ఊపాలో కూడా భలించలేను. నా చుట్టూ ఎన్నో సమస్యలున్నప్పటికి, వారు నామై చూపించే ప్రేమాదరణలతో వాటిని ఎదురోగలుగుతున్నాను. నిరంతరం వాలి సేవ, స్వరణలతో జీవితం గడపాలని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని వేడుకుంటూ పాదాఖపందనాలు తెలియచేసుకుంటున్నాను.

ఓం ఆశ్రితవత్సలాయ శ్రీ భరద్వాజ సద్గురవే నమః!

జై సాయి మాస్టర్!!

మాతృదేవి స్తుతులు

13వ పేజీ తరువాయి

టెంట్లో వుండేవాళ్లం. ఇంకా పూర్తిగా షెడ్ లోకి మారలేదు. ఆ రోజు టెంట్ పడిపోయింది. వానంతా వెలిశాక వెళ్లి చూస్తే పూజ్యశ్రీ అమృగాలి పెద్ద పోటో పగిలిపోయింది. నాకు చాలా బాధ కలిగింది. అదేరోజు రాత్రి పూజ్యశ్రీ అమృగారు స్ఫుర్తి దర్శనమిచ్చి, “ఏం పరవాలేదులే! బాధపడకు” అన్నారు! నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. పూజ్యశ్రీ అమృగారు నన్ను ఎంతగా కనిపెడుతూ వున్నారో అర్థమైంది.

నేను ప్రతిరోజు ఉదయమే నిద్రలేవగలగడం పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దయ. పగలంతా పనులతో తిరగడంవల్ల అలిసిపోయి బాగా నిద్రపోయేవాడిని. అందువల్ల ఉదయం హరతికి ఏర్పాటు చేయడానికి మెలకువ వచ్చేది కాదు. కానీ ఆ సమయానికి ఎవరో తట్టి లేపినట్లు లేచేవాడిని! అలా నేను చక్కగా ఉదయపోరతి చేసుకునేలా అనురహించారు పూజ్యశ్రీ అమృగారు.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు నన్నే కాదు, మా ఇంటి పరిస్థితులను కూడా చక్కదిద్దారు. మా నాన్నగాలికి చాలా జబ్బు చేసింది. “ఆక్రిజన్ లెవెన్ బాగా తగ్గిపోయాయి” అన్నారు వైద్యులు. చాలా ఆసుపత్రులకు తిలగాం. సాయంత్రానికి ఒక ఆసుపత్రిలో చేర్చుకున్నారు. అంతా సర్దుబాటు జలగేసులికి రాత్రి అయింది. అదేరోజు అర్థరాత్రి ఒంటిగంటకు

పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సన్నిధికి వచ్చి ప్రదక్షిణలుచేసి, మా నాన్నకి జబ్బుతగ్గి ఇంటికి వస్తే ఒక రోజంతా ప్రదక్షిణలు చేస్తానని మొక్కకుని వెళ్లాను. ప్రతిరోజు అమృగాలి అభిషేకజలం తీసుకెళ్లి త్రాగించేవాడిని. కొన్నిరోజులకు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దయవల్ల మా నాన్నకి ఆరోగ్యం బాగుపడింది.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మొక్కకున్నట్లుగానే, నేను ఒకరోజు ఉదయమే 7 గంటలకి మొదలుపెట్టి, రాత్రి 7 గంటలవరకు భోజనానికి కూడా వెళ్లకుండా ప్రదక్షిణలు చేశాను. డాక్టర్లే బ్రతకడు అని చెప్పిన మనిషిని పూజ్యశ్రీ అమృగారు బ్రతికించారు!

ఇక్కడ ప్రతి క్షణం లీలో అన్నిటికీ పూజ్యశ్రీ అమృగారే మాకు చిక్కు. ఇక్కడ విపరీతమైన విపత్కుర పరిస్థితులు వస్తాయి. కానీ అంతలోనే పరిష్కారింపబడతాయి! నాకు మాత్రం నేను ఎప్పటికీ అమృ సన్నిధిలోనే వుండాలి! అని చాలా గాఢంగా అసిపిస్తూ వుంటుంది. నేను అనుకోవడం కన్నా పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దయ వుంటే తప్పకుండా నా కోలిక నెరవేరుతుందని నా నమ్మకం. పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సంపూర్ణ కరుణాకట్టాలు నాపై వల్లించాలని మనస్సుల్చిగా కోరుకుంటూ పాదాభిపందనాలు సమర్పిస్తున్నాను.

ఓం భక్తిప్రదాయై నమః!

ద్వారకామాయి అనుభవ మంటపము

జిం పేజీ తరువాయి

తలుపు తీసుకుని ఒక దొంగ లోపలకి వచ్చాడు. మేము చాలా గాఢంగా నిద్రపోయాము. తెల్లవారుతూనే నేను బాబా గుడికి కాకడ హోరతికి వెళ్లిపోయాను. తిలిగి వచ్చేసులకి మా పక్కింటి వాళ్లు నా బాగ్ వాళ్లింట్లో పడివుందని తెచ్చియచ్చారు. అందులో ముఖ్యమైన పేపర్లు అన్ని గోడవైట పడేసి, దానిలో పరవాణి (సెల్ ఫోన్) తీసుకుని, బ్యాగు వాళ్లింట్లో విసిరేసి వెళ్లిపోయాడు. నా ఫోను పెద్ద బురీదైనబి కాదు. కానీ నాకు ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే, ముందురోజు బైటికి వెళ్లివచ్చాము కదా, మెడలో వేసుకున్న బంగారు గొలుసులు రెండు టేబులు పైనే ఉన్నాయి, పక్కనే రెండు లావ్ టూప్ లు వున్నాయి. ఇవస్తు వభిలేసి ఫోనొక్కటీ పట్టుకెళ్లడం చాలా ఆశ్చర్యమేసింది. అంటే దొంగతనం జరగాలిన పరిస్థితి ఉంటి కానీ చాలా తక్కువలో అది జలగేటట్లు బాబా అనురూపించారు అని అసిపించింది. ఇలా ప్రతిక్షణం మమ్మల్ని ఎంత జాగరుకులై కాపాడుతున్నారో తలచుకుంటే కృతజ్ఞతతో కళ్లు చెమర్చుకుండా వుండవు. ఇంతటి అనురహితిన్న కులపిస్తున్న వారికి ఎన్ని జన్మలెత్తినా రుణం తీర్చుకోలేను,,, అంజలి ఘటించి పాదాభిపందనం చేయడం తప్ప!!

జై సాయి మాస్టర్!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

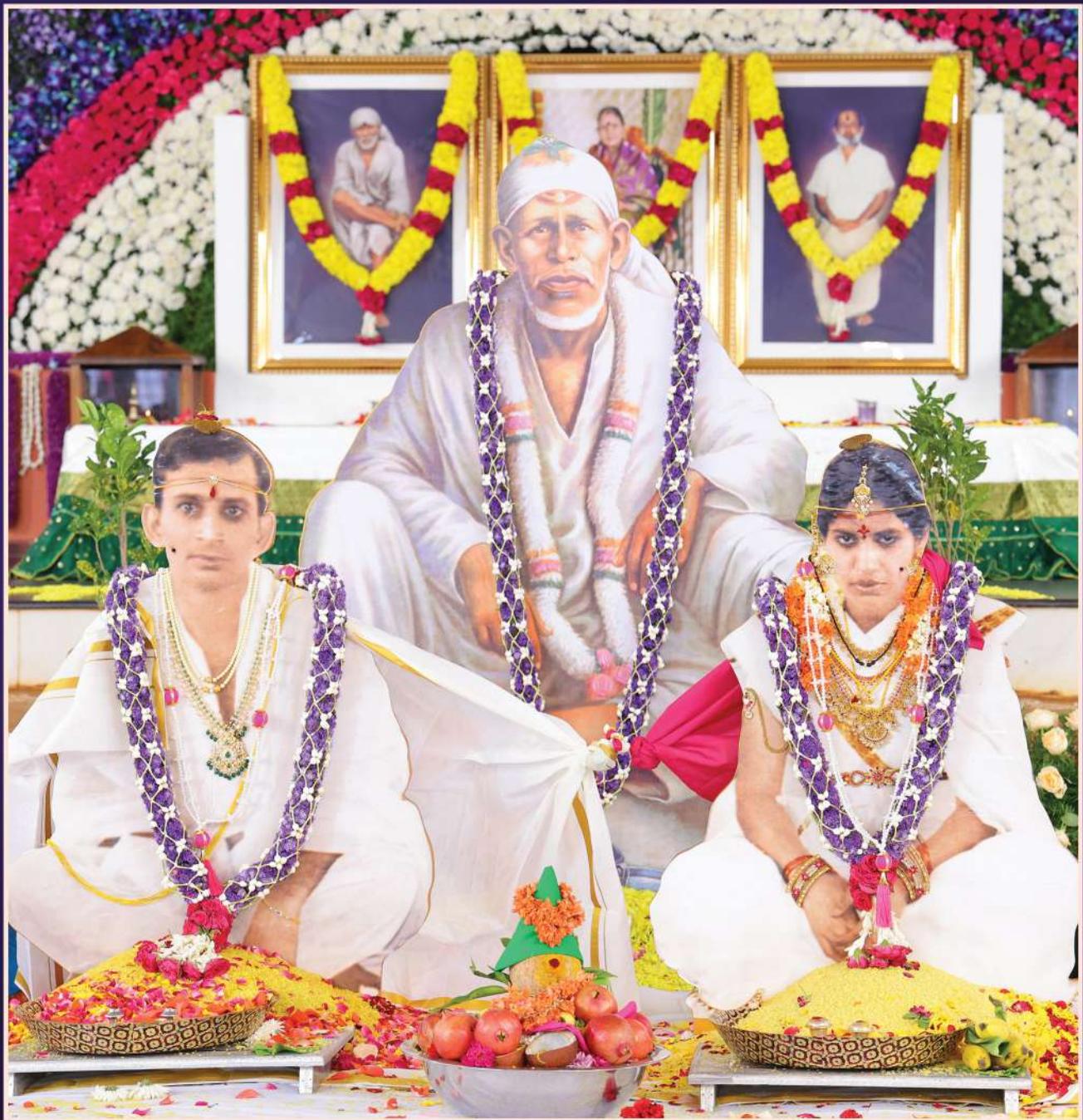
SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి బీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి బీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన పూర్వదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్మతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి బీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

మార్చి 5, 6 (2024) తేదీలలో మన గురు దంపతులైన పూజ్యుల్ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి మరియు పూజ్యుల్ భరద్వాజ మహారాజ్ ల లీలా కళ్యాణ మహాత్మాపాదు ఒంగరీలు సమీపంలోని సంత నూతలపాడు మండలం, గుమ్మంపాడు గ్రామ సివారులో గల 'శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బిహ్వ సన్మిధానము' లో భక్తి జ్ఞాన ప్రబోధాత్మకంగా, అత్యంత వైభవంగా, కన్నులపండుగగా జరిగింది.